

พฤติกรรมกรบริโภคของข้าราชการตำรวจ สายงานอำนวยการ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ร.ต.ท.หญิง ทวงทีพรัตน์ เตื่อนศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2549

ISBN: 974-671-419-8

**A CONSUMPTION BEHAVIOR OF THE ADMINISTRATIVE
ROYAL THAI POLICE OFFICERS**

POLICE LIEUTENANT TUANGTHIPPARAT THEURNSIRI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2006

ISBN: 974-671-419-8

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	4
1.4 วิธีการศึกษา.....	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 นิยามศัพท์.....	5
2. วิธีวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การตรวจเอกสาร.....	7
2.2 ทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	21
2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	22
2.5 ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	22
2.6 สมมติฐานการวิจัย.....	24
2.7 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา.....	24
3. สภาพการณ์ทั่วไป.....	28
3.1 ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการตำรวจไทย.....	28
3.2 วิสัยทัศน์.....	29
3.3 พันธกิจ.....	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 นโยบายการบริหารงานและลักษณะงาน..... ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.....	29
3.5 ส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.....	33
3.6 รายได้ของข้าราชการตำรวจตามงบประมาณรายจ่าย.....	35
3.7 สวัสดิการที่ข้าราชการตำรวจได้รับ.....	36
3.8 สภาพหนี้สินของข้าราชการตำรวจ.....	36
4. ผลการศึกษา.....	39
4.1 ข้อมูลทั่วไปของข้าราชการตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	39
4.2 วิเคราะห์สภาพการใช้จ่ายของผู้บริโภค.....	43
4.3 วิเคราะห์การบริโภคของข้าราชการตำรวจตามแนวคิด..... ทฤษฎี Keynes	46
4.4 พฤติกรรมการบริโภคและปัจจัยที่กำหนดการบริโภค..... ของข้าราชการตำรวจ	50
5. สรุปและข้อเสนอแนะ.....	55
5.1 สรุป.....	55
5.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย.....	57
5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	62
ประวัติผู้เขียน.....	70

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงระดับชั้นยศ วุฒิการศึกษา และ อายุ แยกตามเพศ.....	40
4.2 แสดงสังกัดตามกองบังคับการต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง.....	41
4.3 แสดงรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง.....	41
4.4 แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตามระดับการศึกษา อายุและระดับชั้นยศ.....	42
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายแยกตามแต่ละประเภท ลำดับตามความสำคัญของค่าใช้จ่ายรายได้และหนี้สินข้าราชการตำรวจทั้ง 2 กลุ่ม.....	45
4.6 แสดงรายได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยและสัดส่วนของ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยข้าราชการตำรวจทั้งหมด.....	47
4.7 แสดงรายได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยและสัดส่วนของ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยข้าราชการตำรวจชั้นประทวน	48
4.8 แสดงรายได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยและสัดส่วนของ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร.....	49
4.9 แสดงสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ และนอกเหนือการดำรงชีพต่อค่าใช้จ่ายรวมและต่อรายได้.....	51

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงถึงเส้นการบริโภค.....	13
2.2 แสดงถึงการหาค่าความชันของจุดบนเส้นการบริโภค.....	15
2.3 แสดงเส้นการบริโภค.....	17
2.4 แสดงเส้นการออม.....	17
2.5 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงระดับรายจ่ายเพื่อการบริโภค.....	19
2.6 แสดงถึงการย้ายเส้นการบริโภค.....	20
3.1 แสดงวัตถุประสงค์ของการเป็นหนี้ของข้าราชการตำรวจ.....	37
4.1 ระดับชั้นยศ วุฒิการศึกษาและอายุแยกตามเพศ.....	39
4.2 แสดงระดับเงินเดือนเฉลี่ยของข้าราชการตำรวจ.....	43

หัวข้อวิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ สายงานอำนวย

การ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ชื่อผู้เขียน

ร.ต.ท.หญิง ดวงทิพย์รัตน์ เกื่อนศิริ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร. สมชาย หาญหิรัญ

สาขาวิชา

เศรษฐศาสตร์

ปีการศึกษา

2548

บทคัดย่อ

ข้าราชการตำรวจสายงานอำนวย การ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และข้าราชการตำรวจ โดยทั่วไปเป็นผู้มีรายได้น้อยประสบปัญหาค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น ตามภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนและมีข้าราชการตำรวจบางกลุ่มทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ที่มีความนิยมในการบริโภคตามกระแสวัตถุนิยมจนเป็นเหตุให้ก่อหนี้ผูกพันเป็นจำนวนมากจนทำให้เกิดการชักหน้าไม่ถึงหลัง โดยในการศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาถึงสภาพการใช้จ่ายของข้าราชการตำรวจ และพฤติกรรมการบริโภค และปัจจัยที่กำหนดการบริโภคของข้าราชการตำรวจ เพื่อเสนอแนะแนวทางการบรรเทาภาระหนี้สินและป้องกันการก่อหนี้เพิ่ม

การศึกษาในครั้งนี้ อาศัยข้อมูลปฐมภูมิจากการออกแบบสอบถาม ข้าราชการตำรวจสายงานอำนวย การ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในช่วงระหว่างเดือน มกราคมถึงมีนาคม พ.ศ. 2549 และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน การประมาณค่าสัมประสิทธิ์ (MULTIPLE REGRESSION AND CORRELATION ANALYSIS) ของตัวแปรต่างๆที่คาดว่าจะมีอิทธิพล หรือมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจตามแนวคิดของทฤษฎีการบริโภคแบบ Keynes

จากการศึกษาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรพบว่า ในชั้นสัญญาบัตรมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่สูงกว่าชั้นประทวน โดยค่าใช้จ่ายจะสามารถอธิบายได้ด้วยระดับรายได้และขนาดของครัวเรือนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายโดยรวมของข้าราชการตำรวจทั้งสองกลุ่มนี้ส่วนมากจะเป็นการใช้จ่ายในสินค้าที่มีความจำเป็นในการบริโภคปัจจัยสี่ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และค่าใช้จ่ายประจำที่จำเป็นต้องจ่ายในทุกๆเดือน ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นค่าใช้จ่ายที่คงที่และเปลี่ยนแปลงน้อย เมื่อเทียบกับรายได้

นอกจากนี้ผลการศึกษาการยังพบว่า แนวคิดของการบริโภคตามทฤษฎีของ Keynes ยังคงสามารถอธิบายได้ว่าผู้ที่มีรายได้สูงขึ้นจะมีค่า APC ลดลงคือค่าของ $MPC < APC$ เสมอ ณทุกระดับรายได้ แม้แต่การวิเคราะห์ในระหว่างขั้นยศ (ระดับประทวนและสัญญาบัตร) ก็จะพบข้อสรุปเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้การศึกษายังพบว่าปัจจัยที่กำหนดการบริโภคคือ รายได้ สินทรัพย์ถาวรและขนาดของครัวเรือน ปัจจัยดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 นอกจากนี้พบว่าทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพรวมถึงค่าใช้จ่ายประจำต่อค่าใช้จ่ายรวมเป็นจำนวนมาก

Thesis Title: Consumption behavior of Royal Thai Police
Officers in administrative working stream

Author: Pol.Lt. Tuangthipparat Theurnsiri

Thesis Advisor: Dr. Somchai Hanhiran

Department: Economic

Academic Year: 2005

ABSTRACT

Royal Thai police officers in administrative working stream and other general Royal Thai police officers obtain low income. The payment they received is usually insufficient especially when the cost of living is high due to fluctuated economic condition. Nevertheless, materialistic life-style made some police officers both Non-Commissioned Police Officer and Commissioned Police Officer heavily in debts until their monthly income is in shortage situation. This study is focuses on the consumption behavior of Thai police officers by using Keynes's theory to analyze the problem including factors affecting the consumption behavior. The result of this study would be useful to recommend how to minimize the debt and to prevent debt establishment.

Primary data were collected from questionnaires filled by Thai Police Officers in administrative working stream during January-March 2006. Under the light of Keynesian Consumption Conceptual Framework, the data were analyzed by multiple regression and correlation analysis method using various variables which expected to influence the consumption behavior of Thai Police Officers.

The result shows that the average expenditure of Commissioned Police Officer is higher than Non-Commissioned Police Officer. The expenditure increases in according to age, rank and income. Most consumption costs of both groups paid to four requisites (housing, food, medication, clothings). These payments are important and usually based on monthly payment which made these expense very stable and obligatory.

Moreover, the analysis result shows that the expenditure/income of Thai Police Officers generally follows the Keynes's theory. It's focus on the officers who have increasing income will have decreasing APC, that is $MPC < APC$ for every income level. Even the analysis between different ranks could also conclude in the same manner.

From the analysis of consumption cost of Thai Police Officers equation, it shows that the factors which affect consumption behavior are income, fixed assets and family size. These factors are satisfied within 99% confidential interval. Furthermore, this study shows that the ratio of essential living expenses and the regular expenses to total expenses of Thai police both Non-Commissioned Police Officer and Commissioned Police Officer are relatively high.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

สภาพเศรษฐกิจของไทยเริ่มมีความผันผวน ตั้งแต่วันที่ 2 ก.ค. 2540 เป็นต้นมา เนื่องจากได้มีการปรับเปลี่ยน อัตราแลกเปลี่ยนจากตรกร้าเงินเป็นอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนทุกคนในประเทศ ในระบบเศรษฐกิจแบบ SMALL OPEN ECONOMY ทำให้เกิดปัญหาภาวะทางเศรษฐกิจมาโดยตลอด ซึ่งเห็นได้จากภาวะ ค่าครองชีพมีแนวโน้มสูงขึ้น สังเกตได้จากราคาสินค้า อุปโภค-บริโภค ค่าสาธารณูปโภคต่างๆไม่ว่า ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าแก๊สหุงต้ม ค่าโดยสารรถประจำทาง ค่าบริการ ฯลฯ รวมทั้งสิ่งต่างๆที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพ การผลิตสินค้าและการบริการมีราคาสูงขึ้นอย่างมาก นอกจากนี้อัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มที่สูงขึ้นด้วยเช่นกัน

มีบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งได้รับผลกระทบอย่างมากในระบบเศรษฐกิจที่ผันผวนเช่นนี้ บุคคลกลุ่มนี้ได้แก่ ข้าราชการต่างๆ เช่น ตำรวจ ทหาร ครู ข้าราชการพลเรือน ประจำกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ รวมทั้ง ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวที่ทำงานให้แก่รัฐบาล เป็นต้น ข้าราชการเหล่านี้ เป็นผู้มีรายได้น้อย โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้ รายได้ส่วนใหญ่มาจาก รายได้ประจำ ซึ่งได้แก่เงินเดือนเป็นหลัก ซึ่งไม่เพียงพอกับรายจ่ายในแต่ละเดือน รายจ่ายส่วนมาก ต้องจ่ายให้กับค่าครองชีพ ผู้พึ่งพิง (บิดา-มารดา บุตร ภรรยา-สามี ญาติ) ค่าใช้จ่ายในการทำงาน ค่ารักษาพยาบาลที่เบิกไม่ได้ รวมถึงค่านิยมในการบริโภคซึ่งอาจบริโภคตามสภาพสังคมที่รายล้อมอยู่ ขณะนั้น เช่น สังคมการทำงาน มุ่งเน้นในการบริโภค วัตถุประสงค์ของ หรือเพราะปัจจัยส่วนบุคคลที่เกิด ความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด จึงพยายามสรรหาสิ่งของมาบริโภค เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองที่ไม่มีที่สิ้นสุด หรืออาจเพราะสภาพสังคมทั่วไปที่คนในสังคมรับข้อมูลข่าวสารจากการโฆษณา อาทิจากสื่อต่างๆเช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ป้ายโฆษณา ฯลฯ ที่แสดงถึงการเชิญชวน กระตุ้นให้เกิดความอยากในการบริโภคสินค้านั้นๆ เป็นต้น ซึ่งเมื่อรายรับไม่พอกับรายจ่าย การกู้หนี้ยืมสิน ทั้งในระบบและนอกระบบจึงเกิดขึ้น การเป็นหนี้สินนั้น ทำให้เกิดความกังวล ซึ่งจะนำไปสู่การทำงาน ข้าราชการตำรวจที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือมีประสิทธิภาพไม่สูงเท่าที่ควรซึ่งจะไปกระทบต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะกังวล

ต่อการชักหน้าไม่ถึงหลัง ทำอย่างไรรายได้จึงจะเพียงพอต่อรายจ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือนซึ่งยังรวมไปถึงจะความสามารถที่จะชำระหนี้ที่กู้มา ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยที่จำเป็นต้องผ่อนชำระทุก ๆ เดือน ดังนั้น ทำอย่างไรจึงจะมีรายได้ที่สูงหรือพอเหมาะแก่การดำรงชีพ ณ สภาวะเศรษฐกิจขณะนั้น ทางแก้ปัญหาคงมีทางเลือกจำกัด เช่นการหารายได้เสริมในอาชีพที่สุจริต การวิ่งหาตำแหน่งในหน่วยงานใหม่ที่มีผลตอบแทน หรือสวัสดิการอื่นๆ นอกเหนือรายได้ประจำ ที่ดีกว่าหน่วยงานเดิม หรือ ขอย้ายกลับภูมิลำเนาเดิม เพื่อลดค่าใช้จ่ายที่สูงในสังคมเมือง หรือมีเช่นนั้นอาจนำไปสู่การใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบก็เป็นได้ การเกิดภาวะเศรษฐกิจผันผวนเช่นนี้จึงส่งผลกระทบต่อ และก่อให้เกิดความยากลำบากอย่างมากในการดำเนินชีวิตของข้าราชการตำรวจ

อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกี่ยวกับเงินเดือนของ ข้าราชการทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นทหาร ตำรวจ ครู ข้าราชการพลเรือนต่างๆ รัฐบาลก็ได้ตระหนักถึงปัญหานี้ และได้พยายามแก้ไข ดังจะเห็นได้จาก เรื่องการปรับปรุงอัตราเงินเดือน เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5 จากฐานเงินเดือนเดิม ให้แก่ ข้าราชการ-พลเรือน ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการบำนาญ และ ลูกจ้าง การปรับปรุงอัตราเงินเดือนครั้งล่าสุด มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2548 เป็นต้นมา

ส่วนรายได้อื่นๆ เช่น ได้จากการทำงานพิเศษ หรือ อาชีพเสริม ถ้าไรสุทธิจากการทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งเป็นรายได้ที่ได้อาจมาจากเงินเดือน และมากน้อยลดหลั่นกันไปตามความรู้ความสามารถ ในการประกอบอาชีพเสริม นอกจากนี้อาจได้จากเงินปันผล หรือดอกเบี้ย ตามลำดับ ส่วนรายจ่ายนั้นจากการสอบถามเบื้องต้นเกี่ยวกับรายจ่ายต่าง ๆ ดังนี้ คือ รายจ่ายเกี่ยวกับการอุปโภค-บริโภค เช่น อาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) รายจ่ายส่วนตัว รายจ่ายครอบครัว การศึกษาของตนเอง หรือบุตรและผู้อยู่ในความอุปการะ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าโดยสารยานพาหนะ รายจ่ายเพื่อการบันเทิง ผ่อนส่งของเครื่องใช้ ผ่อนชำระเงินกู้ และอื่นๆ แม้ว่าจะมีการปรับเงินเดือนขึ้นแล้วก็ตาม ค่าใช้จ่ายต่อครอบครัวและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ก็คงสูงอยู่ตลอดเวลา ตามภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเงินเดือนที่รัฐบาลจ่ายให้ยังไม่สมดุลกับค่าครองชีพที่สูงขึ้นทุกขณะ และข้าราชการตำรวจชั้นผู้น้อยยังไม่มีเครดิตหรือหลักประกัน ทุนทรัพย์ ความรู้ความสามารถเพียงพอ ที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว หรือ เพื่อช่วยเหลือเพิ่มพูนรายได้ให้เพิ่มขึ้น หรืออาจเป็นเพราะพฤติกรรมกรบริโภคส่วนตัว

นอกจากนี้รายจ่ายของข้าราชการตำรวจที่จำเป็นต้องจ่ายเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและลุล่วงไปได้ด้วยดีที่ต้องจ่ายเอง เช่น ตำรวจสายงานปราบปราม สายงาน สืบสวน สอบสวนต้องใช้อุปกรณ์ กระสุน คอมพิวเตอร์ การเลี้ยงสายข่าว ค่ายานพาหนะ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง อุปกรณ์ที่เกี่ยวกับอาชีพเอง เป็นต้น

ในส่วนของข้าราชการตำรวจสายอำนาจการเองก็ต้องมีรายจ่ายในการปฏิบัติราชการ เช่นกัน อาทิ ต้องจ่ายเพื่อซื้อ ดินสอ ปากกา ยางลบ ไม้บรรทัด ปากกาไฮไลท์ กระดาษ สก๊อตเทป ที่เย็บกระดาษ กรรไกร อุปกรณ์สำนักงาน ที่ต้องใช้ประจำทุกวัน เนื่องจากการเบิกพัสดุใช้เวลา เบิกจ่ายเป็นระยะเวลานาน บางรายการไม่มีให้เบิกจึงต้องซื้อเอง ฯลฯ ซึ่งรายจ่ายพวกนี้ทำให้ข้าราชการตำรวจที่มีรายได้น้อยอยู่แล้วต้องแบกภาระรายจ่ายในการปฏิบัติหน้าที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย

สืบเนื่องจากการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งที่ 1041/2544 ลง 28 พ.ย.44 เรื่อง กองทุนข้าราชการตำรวจเพื่อความสุจริตและยุติธรรม เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นช่วยเหลือข้าราชการตำรวจชั้นผู้น้อยที่รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพ ทั้งนี้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและสร้างขวัญและกำลังใจ ให้ข้าราชการตำรวจสามารถดำรงตนอยู่ได้ และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีนโยบายอย่างชัดเจนที่จะให้ข้าราชการตำรวจปฏิบัติหน้าที่ในการบริการประชาชน บำบัดทุกข์ บำรุงสุขอย่างโปร่งใสปราศจากการทุจริต ในแต่ละปีได้กำชับและมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในแต่ละสังกัดปกครอง ดูแล ควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาและ เข้มงวด กวดขัน ความประพฤติให้มีระเบียบวินัย ตลอดจนมีมาตรการควบคุมและเสริมสร้างความประพฤติและวินัยข้าราชการตำรวจ ตามคำสั่งกรมตำรวจที่ 1212/2537 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2537 โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่างๆ ร่วมรับผิดชอบ กำกับดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัยที่ดี การใช้มาตรการในทางเข้มงวด กวดขัน ได้ดำเนินการมาโดยตลอดและต่อเนื่องแต่ก็ยังพบว่าจำนวนข้าราชการตำรวจที่กระทำผิดยังคงมีอยู่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจเพื่อมุ่งหวังสร้างขวัญและกำลังใจให้กับข้าราชการตำรวจ เพื่อจกได้ทุ่มเทปฏิบัติหน้าที่บริการประชาชน ด้วยความโปร่งใส ให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้อย่างเต็มที่และสุจริต

การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของข้าราชการตำรวจ สาเหตุมาจากรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพที่สูงขึ้น รวมถึงความอยากมี อยากรักรวย เหมือนบุคคลอื่นๆ ตั้งแต่มีวิกฤตเศรษฐกิจจากกลางปี 2540 เป็นต้นมา ประเทศไทยประสบภาวะหนี้สินต่างประเทศจำนวนมาก และค่าของเงินบาทลดต่ำลงอย่างไม่เคยประสบมาก่อน ย่อมกระทบกระเทือนต่อรายได้ และค่าครองชีพด้านต่างๆ ของข้าราชการตำรวจ ซึ่งข้าราชการตำรวจ ได้ใช้อำนาจหน้าที่และช่องว่างของกฎหมายก่อการทุจริต และประพฤติมิชอบแสวงหาผลประโยชน์เข้าตนเองและพวกพ้อง ดังจะเห็นได้จากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่พาดหัวข่าวเป็นประจำว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจทุจริต ค้ายาบ้า ตั้งแก๊งค์รีดไถเรียกบ่วย” (สังคีต พิริยะรังสรรค์ และ ผาสุก พงษ์ไพจิตร, 2537:404-406)

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่าข้าราชการตำรวจมีความจำเป็นต้องกู้หนี้ยืมสินเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ได้กู้จากที่อื่นมาบ้างแล้ว โดยแต่ละเดือนมีผู้ยื่นความจำนงขอกู้เงินสวัสดิการฯ เข้าลำดับไว้เป็นจำนวนมาก (ข้อมูล : งานบัญชีเงินสวัสดิการ กองการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) ข้าราชการตำรวจบางรายกู้ไปแล้วกลับมากู้ใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จากการตรวจเอกสารประกอบการขอกู้ และจากประสบการณ์ ที่ได้สัมผัส ข้าราชการตำรวจที่มาติดต่อขอกู้เงินสวัสดิการฯ พบว่าใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ในการขอกู้ เพื่อสร้างที่พักอาศัยแต่กลับนำเงินที่ได้ไปใช้จ่ายอย่างอื่น จนเป็นลักษณะการหมุนเวียนเงิน เพื่อให้หนี้ก้อนอื่น ซึ่ง บางรายไม่สามารถชำระหนี้ได้เนื่องจากเงินเดือนมีไม่พอหักชำระหนี้เงินกู้สวัสดิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงต้องยื่นฟ้องต่อศาลเพื่อให้ชำระหนี้ซึ่งก็มีมากมายหลายคนเช่นกัน และบางรายใช้ที่ดินของผู้อื่นมาค้ำประกัน เมื่อผู้กู้ไม่ชำระหนี้ จึงต้องไต่เบียดกับเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินทำให้เจ้าของที่ดินได้รับความเดือดร้อนและความเสี่ยงต่อการผิन्छชำระหนี้เป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสงสัยว่า สาเหตุใดข้าราชการตำรวจโดยส่วนมากแล้วมีหนี้สินท่วมตัว รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายอยู่เสมอ ซึ่งอาจนำไปสู่การทุจริตในหน้าที่ก็เป็นได้ จึงจำเป็นต้องศึกษาหาข้อมูลค่าใช้จ่ายประกอบกับรายได้ ของข้าราชการตำรวจแต่ละตำแหน่งมาทำการศึกษาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยจะศึกษาในสายงานอำนวยการ ซึ่งปัจจุบันผู้วิจัยทำงานในสายงานดังกล่าว จึงสนใจศึกษาเฉพาะสายงานนี้เท่านั้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาในครั้งนี้มีดังนี้

- 1.2.1 เพื่อทราบถึงสภาพการใช้จ่าย ของข้าราชการตำรวจ
- 1.2.2 เพื่อทราบถึงการบริโภคของข้าราชการตำรวจตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes
- 1.2.3 เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการบริโภคและปัจจัยที่กำหนดการบริโภคของ ข้าราชการตำรวจ
- 1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นของข้าราชการตำรวจ

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาคือ จะทำการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆเช่น รายได้ ค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆในการครองชีพทั้งของตนเองและครอบครัว ภาวะหนี้สิน ฯลฯ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจสายงานอำนวยการ ตั้งแต่ระดับรองผู้กำกับการ จนถึงผู้บังคับหมู่ ในหน่วยงานที่สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.4 วิธีการศึกษา

- 1.4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (DESCRIPTIVE ANALYSIS)

เป็นการรวบรวมข้อมูลเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาประกอบการอธิบาย เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.4.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (QUANTITATIVE ANALYSIS)

เป็นการนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาทำการทดสอบศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจโดยใช้วิธีการทางสถิติสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน การประมาณค่าสัมประสิทธิ์ (MULTIPLE REGRESSION AND CORRELATION ANALYSIS) ของตัวแปรต่างๆที่คาดว่าจะมีอิทธิพล หรือมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ เพื่อใช้ในการทดสอบข้อสมมติฐาน ตามแนวคิดทฤษฎีการบริโภคของ KEYNES ว่ามีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมเพียงใด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับโครงสร้างเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ให้เหมาะสมกับภาวะค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน และเพื่อให้สอดคล้องกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ
- 1.5.2 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงค่าตอบแทน และสวัสดิการของข้าราชการตำรวจ
- 1.5.3 เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาหนี้สิน และป้องกันการก่อหนี้เพิ่ม
- 1.5.4 เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน การใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ
- 1.5.5 เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน และเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.6 นิยามศัพท์

- 1.6.1 ครัวเรือน หมายถึงกลุ่มของบุคคลซึ่งอาศัยอยู่ร่วมกัน โดยใช้จ่ายค่าอาหารและอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การดำรงชีพร่วมกันซึ่งจะเป็นญาติพี่น้องกันหรือไม่ก็ได้
- 1.6.2 รายได้ของครัวเรือน หมายถึง เงินรายได้ของสมาชิกทุกคนในครัวเรือน ซึ่งรวมถึงค่าแรง เงินเดือน โบนัส กำไรจากการทำธุรกิจส่วนตัว ดอกเบี้ย และเงินปันผล บำเหน็จ บำนาญ ค่าเช่า เงินที่ได้รับเป็นค่าช่วยเหลือต่างๆ รวมทั้ง เงินรายได้อื่น ๆ
- 1.6.3 กลุ่มพึ่งพิง คือ สมาชิกในครัวเรือนที่ไม่ได้ทำงานให้เกิดรายได้

- 1.6.4 ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน คือ ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของครัวเรือนเพื่อจ่ายค่าอุปโภค-บริโภคแต่ไม่รวม ภาษี เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกันภัย สลากกินแบ่ง ดอกเบี้ยจ่าย และรายจ่ายที่มีใช้การบริโภคอื่นๆ
- 1.6.5 สินทรัพย์ทางการเงิน หมายถึง ตราสารทางการเงิน ทั้งสิ้น หุ้นประเภทต่างๆ การลงทุนในธุรกิจอื่นๆ กรรมกรรมประกันชีวิต พันธบัตรของรัฐ เงินสด รวมทั้งเงินฝากในสถาบันการเงิน และกองทุนประเภทต่างๆด้วย
- 1.6.6 หนี้สิน หมายถึง การกู้ยืมของครัวเรือน ทั้งที่เป็นเงินสดและสิ่งของที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภคในครัวเรือน
- 1.6.7 เงินออม หมายถึง เงินออมเฉลี่ยรายเดือน ซึ่งหาได้จากรายได้หักด้วยรายจ่าย
- 1.6.8 สินทรัพย์ถาวร หมายถึง บ้าน ที่ดิน รถยนต์(อนุโลม) ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือของกลุ่มสมรส
- 1.6.9 สินทรัพย์หมุนเวียน ได้แก่ เครื่องประดับมีค่า เช่น ทอง อัญมณี ที่สามารถตีมูลค่าเป็นเงินสดได้ เงินสดที่ฝากไว้กับสถาบันการเงินต่างๆเพื่อได้รับดอกเบี้ย เป็นต้น
- 1.6.10 อัตราดอกเบี้ย คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ซึ่งเป็นต้นทุนของการกู้ยืม
- 1.6.11 ระดับชั้นยศ คือ ระดับของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาทำการศึกษา ระดับสัญญาบัตรได้แก่ ยศ พันตำรวจโท ตำแหน่ง รองผู้กำกับการ พันตำรวจโท ตำแหน่ง สารวัตร พันตำรวจตรี ตำแหน่ง สารวัตร ร้อยตำรวจเอก-ร้อยตำรวจตรี ตำแหน่งรองสารวัตร และระดับประทวน ยศดาบตำรวจ-สิบตำรวจตรี ตำแหน่ง ผู้บังคับหมู่ เป็นต้น

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

DRU

บทที่ 2

วิธีวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 การตรวจเอกสาร

จากการค้นคว้าและตรวจเอกสารพบว่า มีผู้ให้ความสนใจศึกษาในหัวข้อใกล้เคียงกับการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. สุชาติ ธีระกุล และคณะ (2526 : 60-61) ศึกษาพฤติกรรมการออมของครัวเรือนและแยกองค์ประกอบการออมของครัวเรือน ออกเป็น การออมในรูปแบบทรัพย์สินถาวร การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน และการออมในรูปแบบอื่น ๆ โดยได้กำหนดตัวแปรเพื่ออธิบายพฤติกรรมการออมออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการออม ปัจจัยที่กำหนดสิ่งจูงใจในการออม และปัจจัยที่กำหนดโอกาสในการออม ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัจจัยที่กำหนดความสามารถและสิ่งจูงใจในการออมคือ รายได้ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และการคาดคะเนเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อ จะมีความสัมพันธ์กับการออมเชิงบวก และศึกษาอัตราการออมของหัวหน้าครัวเรือน พบว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุปานกลางมีอัตราการออมต่ำที่สุด

2. วิไลลักษณ์ ไทยอุดมสำห และจิรพรรณ กุลดิลก (2533 : 36-39) ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคคลอาชีพต่าง ๆ พบว่า แต่ละบุคคลจะมีการออมมากบ้าง น้อยบ้าง ซึ่งเป็นเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายในการบริโภคแล้ว ปริมาณการออมของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับขนาดของรายได้ที่หามาได้ และขนาดรายจ่ายในครอบครัว และผลการศึกษาปรากฏว่า บุคคลส่วนใหญ่ร้อยละ 73.25 สามารถทำการออมได้เป็นประจำทุกปี คือข้าราชการร้อยละ 73.17 พนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 86.67 ธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 58.64 พนักงานบริษัทห้างร้านร้อยละ 83.02 ที่สามารถออมได้ทุกปี โดยวิธีที่ใช้ในการออมเงินของบุคคลอาชีพต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.43 นิยมฝากประจำไว้ในธนาคาร โดยคิดเป็นร้อยละ 63.54 ของเงินออมทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบัน รองลงมานิยมซื้อพันธบัตรหรือสลากออมสิน ทั้งนี้ เพราะคนส่วนใหญ่ ยังให้ความเชื่อถือแก่ธนาคารที่รัฐเป็นผู้ค้ำประกันมากกว่า ทั้งในด้านความปลอดภัยจากความเสี่ยงและมีสภาพคล่องสูงกว่าพฤติกรรมด้านการออมจึงแสดงออกมาในลักษณะดังกล่าว

3. เสกสรร ศุภแสง (2536 : 112-113) ศึกษาการออมและการกู้ยืมของสมาชิก สหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการกรมการปกครอง จำกัด ผลการศึกษาพฤติกรรมการออม พบว่า สมาชิกที่มี

สถานภาพทางสังคมต่างกัน มีพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน ทั้งปริมาณการออม รูปแบบการออม และแหล่งเงินออมสมาชิกเพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย ผลการศึกษาพฤติกรรมการกู้ยืมพบว่า สมาชิกที่มีสถานภาพทางสังคมต่างกัน มีพฤติกรรมการกู้ยืมต่างกัน ทั้งปริมาณการกู้ยืม รูปแบบการกู้ยืม และแหล่งเงินกู้ยืม สมาชิกเพศชายมีการกู้ยืมมากกว่าเพศหญิง

สุธิดา เทียนมนัส (2538 : 101-103) ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครูกรมสามัญศึกษา จำกัด ผลการศึกษาพบว่า ครัวเรือนสมาชิกมีรายได้มากกว่ารายจ่าย และพบว่ารายได้และรายจ่ายเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเงินเดือนของสมาชิกทางการออมของครัวเรือนสมาชิกพบว่าปริมาณเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นเงินเดือนของสมาชิกสำหรับการศึกษานี้ สินของครัวเรือนสมาชิกส่วนใหญ่มีหนี้สินกับสหกรณ์มากกว่าสถาบันการเงินอื่น ๆ ส่วนพฤติกรรมการออมของสมาชิก พบว่าความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ยและความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายของสมาชิกเท่ากับ 0.26 และ 0.27 ตามลำดับ

เสาวลักษณ์ ธรรมทีปกุล (2539 : 107-108) ศึกษาพฤติกรรมการออมของครัวเรือนเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ผลการศึกษาพบว่ารายได้เป็นปัจจัยกำหนดการออมของครัวเรือนเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ทุกกลุ่ม โดยหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไปมีการออมสูงสุดส่วนระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนไม่มีผลต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมหวัง เครือแก้ว (2542 : 58-59) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อเงินออมของสมาชิกสหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน กรณีศึกษา สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนศรีหฤทัยขลุง จำกัด ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านรายได้รวมของสมาชิกและมูลค่าผลตอบแทนเงินออมที่สมาชิกได้รับมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับยอดเงินออมของสมาชิก และปัจจัยด้านระยะเวลาในการเป็นสมาชิกมูลค่าสินทรัพย์ถาวรปลายปีของสมาชิก และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี และมีอายุมากกว่า 60 ปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับยอดเงินออมของสมาชิกรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุสาห์ แซ่มสุวรรณ (2542 : 65-66) ศึกษาปัจจัยกำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อคน ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในปีที่ผ่านมา และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำที่แท้จริง เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือน โดยรายได้เฉลี่ยต่อคนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการออมของครัวเรือน สำหรับค่าใช้จ่ายในการบริโภคในปีที่ผ่านมา และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำที่แท้จริงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการออมของครัวเรือน และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนกับการออมของครัวเรือนในประเทศไทยในแต่ละช่วงเวลา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าวกับการออมของครัวเรือนมีค่าเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา

สิทธิพงษ์ พรหมทอง (2544 :75-76) ศึกษาปัจจัยกำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยผลการศึกษพบว่าเกือบทุกกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนไม่ว่าจะจำแนกตามที่ตั้งของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน หรือลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม มีพฤติกรรมการออมที่สอดคล้องกับแนวคิดรายได้สัมบูรณ์ของ Keynes คือมีค่า MPS มากกว่า APS หรือ $APC > MPC$ และยังพบว่าครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่ารายได้เฉลี่ยรวมมีการออมต่อรายได้ (S/Y) สูงกว่าครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาในแนวคิดสมมติฐานวัฏจักรชีวิตของ Modigliani พบว่าไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนทั้งประเทศหรือกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนที่จำแนกตามที่ตั้งของครัวเรือน เนื่องจากกลุ่มครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุอยู่ในวัยกลางคน ไม่ได้เป็นกลุ่มคนที่มีการออมต่อรายได้(S/Y) ที่สูงที่สุดเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับครัวเรือนที่หัวหน้าครัวเรือนมีอายุอยู่ในวัยอื่นๆ สำหรับปัจจัยหรือตัวแปรที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนที่สำคัญพบว่า รายได้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการกำหนดการออม รองลงมาเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน การศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน กลุ่มพึ่งพิง อายุของหัวหน้าครัวเรือน หนี้สิน การครอบครองที่อยู่อาศัย และขนาดของครัวเรือนตามลำดับ

จากการทบทวนผลงานศึกษารวมทั้งจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ที่ทำให้พฤติกรรมการบริโภคแตกต่างกันได้แก่ปัจจัยด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้รวม และค่าใช้จ่ายรวม

2.2 ทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพฤติกรรมการบริโภค (Consumption) มีทฤษฎีที่อธิบาย การบริโภคในประเด็นต่างๆ เช่น 1) ปัจจัยที่กำหนดการบริโภค 2) ฟังก์ชันการบริโภค 3) ความโน้มเอียงเฉลี่ย และความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค 4) กฎว่าด้วยการบริโภค 5) สมการและเส้นการบริโภค การเปลี่ยนแปลงจำนวนหรือระดับการบริโภค และ6) การเปลี่ยนแปลงการบริโภค ซึ่งได้แก่ทฤษฎี Keynesian Consumption Function : โดย John Menard Keynes

2.2.1 ปัจจัยที่กำหนดการบริโภค

1) รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ (Disposable Income) รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้คือ รายได้ที่ครัวเรือนหรือบุคคลได้รับหักด้วยภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (Person Income Taxes) รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ เป็นรายได้ที่บุคคลหรือผู้บริโภคสามารถนำไปใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการบริโภคและ

เก็บออมได้ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอัตราภาษี เช่นมีอัตราสูงขึ้นทำให้รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ลดลง มีผลให้การบริโภคและการออมลดลงตามไปด้วย

$$Y_d = Y - T$$

โดย Y_d = รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้

Y = รายได้ส่วนบุคคล

T = ภาษีเงินได้

2) **สินทรัพย์ของผู้บริโภค(Asset)** คือ สินทรัพย์ที่ผู้บริโภคหรือครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่อง (Liquidity) ซึ่งมีสภาพคล่องมากน้อยเพียงใดขึ้นกับว่าความยากง่ายในการเปลี่ยนเป็นเงินสด สามารถเรียงลำดับสภาพคล่องได้จากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ เงินสด เช็ค(เงินฝากกระแสรายวัน) เงินฝากธนาคาร พันธบัตร ทองคำ หุ้น (Current Asset) ที่ดิน บ้าน และรถยนต์ (Fix Asset) เป็นต้น ผู้บริโภคที่ถือครองสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องมากจะรู้สึกว่าตนมีอำนาจในการซื้อ มาก สามารถจับจ่ายใช้สอยเพื่อการบริโภคได้มากขึ้น ทางตรงกันข้ามหากผู้บริโภคถือครองสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำก็จะเกิดความไม่แน่ใจว่าสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันเวลาที่ต้องการ และมีมูลค่าที่พอใจหรือไม่ ฉะนั้นผู้บริโภคก็จะลด หรือชะลอการบริโภคไว้ก่อน

3) **สินค้า(Goods)** สินค้าที่ผู้บริโภคซื้อได้มี 2 ชนิด คือ

a) **(Durable Goods)** หมายถึง สินค้าคงทน เช่น รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องเรือน ฯลฯ หากผู้บริโภคมีสินค้าเหล่านี้มากและมีสภาพใช้งานได้ดีก็จะบริโภคสินค้าเหล่านี้ได้น้อย

b) **(Non-Durable Goods)** หมายถึง สินค้าไม่คงทน เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ของใช้ที่หมดเปลือง(เครื่องอุปโภค) น้ำมันเชื้อเพลิง ไฟฟ้าและน้ำประปา บริการต่างๆเช่นบริการทางการแพทย์ บันเทิงและนันทนาการ

4) **การคาดการณ์ของผู้บริโภค (Expectation)** เกี่ยวกับการบริโภคแบ่งเป็น การคาดคะเนรายได้ในอนาคต และการคาดคะเนระดับราคาในอนาคต

a) **การคาดคะเนรายได้** ถ้าผู้บริโภคคาดว่าในอนาคตจะมีรายได้สูงขึ้น ผู้บริโภคจะใช้จ่ายบริโภคในงวดปัจจุบันเพิ่มขึ้น แม้ว่ารายได้ยังคงเดิมโดยผู้บริโภคอาจตัดสินใจซื้อสินค้าด้วยเงินผ่อนหรือลดการออม หรือกู้เงินมาจับจ่ายใช้สอย แต่ถ้าผู้บริโภคคาดว่ารายได้ในอนาคตจะลดลง ผู้บริโภคจะลดการบริโภคในปัจจุบันลงแต่จะเก็บออมไว้มากขึ้น ดังนั้นการบริโภคจึงมีความสัมพันธ์กับการคาดคะเนรายได้ในอนาคต

b) การคาดคะเนระดับราคา หากผู้บริโภคราคาว่าในอนาคตสินค้าจะมีราคาแพงขึ้น ผู้บริโภคจะรีบเร่งซื้อสินค้ามาก่อน โดยเฉพาะสินค้าที่สามารถเก็บตุนได้โดยที่ไม่เสื่อมคุณภาพ แม้ว่ารายได้ยังเท่าเดิมการบริโภคจึงเพิ่มขึ้น และหากผู้บริโภคราคาว่าในอนาคตสินค้าจะมีราคาถูกลง ผู้บริโภคจะชะลอการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคทำให้การบริโภคลดลง การบริโภคจึงผันแปรกับการคาดคะเนระดับราคาในอนาคต

5) อัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยมีผลทำให้การบริโภคเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่ดอกเบี้ยสูงผู้บริโภคที่ต้องการใช้เงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าด้วยเงินผ่อนจะรู้สึกว่าต้องซื้อสินค้าแพงขึ้น เนื่องจากสินค้านั้นผู้ขายได้รวมราคาขายและดอกเบี้ยเข้าไปแล้ว อาจทำให้ผู้บริโภคลดการซื้อสินค้าได้ ดังนั้นการบริโภคก็ลดลง และหากผู้บริโภคซื้อสินค้าด้วยเงินสด ในขณะที่ดอกเบี้ยสูงผู้บริโภคก็อาจเปลี่ยนใจไม่บริโภคเนื่องจากเห็นว่ นำเงินไปออมดีกว่าซื้อสินค้า เพราะหวังผลตอบแทนจากอัตราดอกเบี้ยที่สูง จึงนำเงินไปฝากธนาคารแทนการนำไปซื้อสินค้าการบริโภคจึงลดลงได้ ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยที่สูงจะกระตุ้นให้ผู้บริโภคทำการออมทรัพย์มากกว่านำไปซื้อสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค แต่ในทางตรงกันข้ามหากในขณะนั้นอัตราดอกเบี้ยต่ำก็จะกระตุ้นให้ผู้บริโภคอมน้อยลงและนำเงินมาใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้นการบริโภคจึงสูงขึ้นเมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำลง (ถ้าปัจจัยอื่นๆคงที่)

6) ค่านิยมทางสังคม (Social Value) เป็นค่านิยมที่ในสังคมนั้นๆกำหนดขึ้นมาว่าเป็นสิ่งที่น่าประพฤติปฏิบัติ โดยอาจไม่ทันคำนึงถึงความเหมาะสมของลักษณะสังคมนั้นๆหรือไม่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยเฉพาะกระแสค่านิยมขนบธรรมเนียมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทยที่หลั่งไหลมาจากต่างประเทศผ่านเครือข่าย Internet ยิ่งถ้าในสังคมนั้นให้ความสำคัญต่อวัตถุนิยมมากกว่าจิตนิยมแล้ว จะทำให้สังคมนั้นเพิ่มการบริโภคในระดับที่สูงและนำไปสู่การออมต่ำเห็นตัวอย่างได้จากเศรษฐกิจระบบทุนนิยมในปัจจุบัน แต่ถ้าในสังคมนั้นมีค่านิยมที่เห็นคุณค่าของเงินมีการใช้จ่ายอย่างการประหยัด ยึดตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักกิน รู้จักอยู่ รู้จักใช้ไม่ฟุ่มเฟือยรู้จักประมาณตนเอง สังคมนั้นก็จะมี การบริโภคและการออมที่เหมาะสมและมีผลดีต่อระบบเศรษฐกิจในระยะยาวอีกด้วย

7) อัตราเพิ่มของประชากรและโครงสร้างอายุของประชากร ถ้าอัตราการเพิ่มของประชากรอยู่ในระดับสูง ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภค-บริโภคก็จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงด้วย ส่วนโครงสร้างอายุของประชากรวัยทำงานเมื่อเทียบกับประชากรทั้งหมดจะมีสัดส่วนต่ำกว่าวัยที่ไม่ได้ทำงาน ทำให้การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงเพราะประชากรที่ไม่ได้อยู่ในวัยทำงาน(ทั้งเด็กและคนชรา)ก็มีความจำเป็นต้องบริโภค-อุปโภคปัจจัยสี่รวมทั้งผู้ว่างงานอีกด้วย บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ไม่มีรายได้จึงเป็นภาระแก่ผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูรวมถึงสังคม ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการบริโภค-อุปโภคสูงขึ้น

2.2.2 ฟังก์ชันการบริโภค

สมการการบริโภคสามารถแสดงถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภค และปัจจัยต่างๆ ด้วยสัญลักษณ์ทางพีชคณิต ซึ่งเรียกว่าฟังก์ชันการบริโภค (CONSUMPTION FUNCTION) ดังนี้

$$C = f(Y_d, A1, A2, A3, \dots) \quad (2.1)$$

C = รายจ่ายเพื่อการบริโภค

Y_d = รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ (disposable income)

$A1$ = ทรัพย์สินของผู้บริโภค

$A2$ = การคาดการณ์ของผู้บริโภค

$A3$ = ปัจจัยอื่นๆ..... ฯลฯ

จากหนังสือ The General Theory of Employment, Money and Interest เคนส์ได้ ระบุว่ารายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ (disposable income) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออม ดังนั้น รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จึงเป็นตัวกำหนดโดยตรง (direct determinant) ของการบริโภคและการออม ส่วนปัจจัยอื่นๆ ถือเป็นตัวกำหนดโดยอ้อม (indirect determinants) (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, 2547:76) สมมติว่าปัจจัยอื่นๆ อันเป็นตัวกำหนดโดยอ้อม คงที่ ฟังก์ชันการบริโภคจะเป็นดังนี้

$$C = f(Y_d) \quad (2.2)$$

ตามทฤษฎีของเคนส์พบว่า ระดับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคแปรผันโดยตรงกับระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ นั่นคือ เมื่อระดับรายได้สูงขึ้น การบริโภคจะมากขึ้น และ เมื่อระดับรายได้ลดลง การบริโภคก็จะลดลงด้วย แต่มีข้อสังเกตว่า แม้ระดับรายได้จะมีค่าเท่ากับศูนย์ ก็ยังคงมีการบริโภคอยู่ระดับหนึ่ง เช่น คนที่ประสบภัยธรรมชาติ ผลผลิตถูกทำลายหมด แต่คนก็ยังต้องการบริโภคเพื่อประทังชีวิต โดยอาศัยสินค้าและบริการที่สังคมบริจาคมาให้ ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การบริโภคและรายได้สุทธิส่วนบุคคลในรูปสมการเส้นตรง (linear equation) ดังนี้

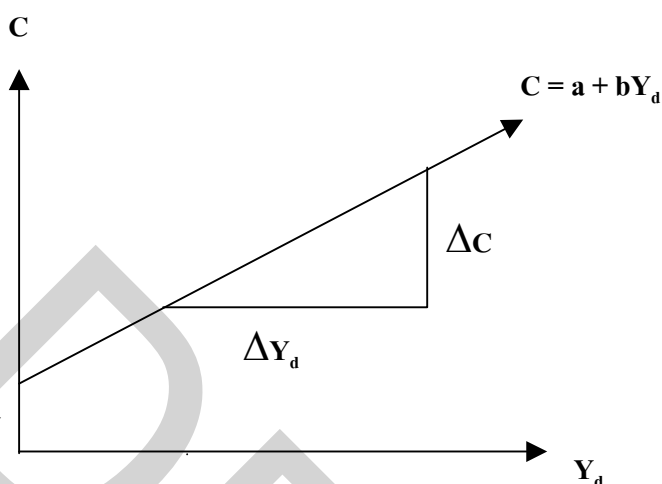
$$C = a + bY_d \quad ; \quad a > 0, \quad 0 < b < 1 \quad (2.3)$$

C = รายจ่ายเพื่อการบริโภค

a = ระดับการบริโภคเมื่อรายได้เท่ากับศูนย์

b = ค่าความชันของสมการ

Y_d = รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ (disposable income)

ภาพที่ 2.1 แสดงถึงเส้นการบริโภค

ที่มา: ริชาร์ด ที. โพรเยน, 2544 : 79.

จากภาพที่ 2.1 แสดงถึงความสัมพันธ์ ของฟังก์ชันการบริโภค ดังนี้ จุด a คือค่าของการบริโภคเมื่อรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้เท่ากับศูนย์ หรือหมายถึงผลกระทบต่อบริโภคที่มาจากตัวแปรอื่นที่ไม่ใช่รายได้ ซึ่งมีได้รวมอยู่ในแบบจำลองอย่างง่ายนี้ ส่วนค่า b คือ ค่าความชันของเส้นสมการบริโภคหมายถึงค่าการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายในการบริโภคต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้สุทธิส่วนบุคคล 1 หน่วย จากสมการที่ (2.3) หมายความว่า ในระยะสั้น การบริโภคมีความสัมพันธ์ ระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ คือเมื่อระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้เท่ากับศูนย์ การบริโภคเท่ากับ a เมื่อระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้นแล้ว การบริโภคจึงเพิ่มขึ้นตามด้วย แต่จะเพิ่มเป็นสัดส่วนเท่ากับ b ของระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ โดย b มีค่าอยู่ระหว่างศูนย์ถึงหนึ่ง

2.2.3 ความโน้มเอียงเฉลี่ยและความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค

ความโน้มเอียงในการบริโภค หมายถึง ค่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ กับการบริโภคซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.2.3.1 ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (AVERAGE PROPENSITY TO CONSUME : APC) คืออัตราส่วนระหว่างรายจ่ายเพื่อการบริโภคกับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้

$$APC = \frac{\text{รายจ่ายเพื่อการบริโภค}}{\text{รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้}} = \frac{C}{Y_d} \quad (2.4)$$

เนื่องจากสมการการบริโภคคือ $C = a + bY_d$ นำมาแทนค่าลงในสมการ (2.4) จะได้สมการดังนี้

$$APC = \frac{a}{Y_d} + b \quad (2.5)$$

เมื่อพิจารณาจากสมการ (2.4) เราจะเห็นว่าการบริโภคนั้นอาจจะมีค่าสูงกว่า หรือเท่ากับ หรือน้อยกว่าระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ของระยะเวลานั้นๆก็ได้ ดังนั้น จึงทำให้ค่า APC อาจมีค่ามากกว่าหนึ่ง หรือเท่ากับ หรือน้อยกว่าหนึ่งก็ได้

ซึ่งหากเราพิจารณารายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้บ้าง ถ้ารายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้มีค่าน้อย APC จะมีค่ามากกว่าหนึ่ง แต่เมื่อรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้สูงขึ้น ค่า APC ก็จะลดลง ถ้ารายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ยังคงสูงขึ้นเรื่อยๆ การบริโภคนั้นจะน้อยกว่ารายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ ทำให้ APC มีค่าน้อยกว่าหนึ่ง จึงสรุปได้ว่า หากระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้สูงขึ้นเรื่อยๆ ค่า APC ก็จะลดลงเรื่อยๆแต่ไม่เท่ากับศูนย์ เพราะอย่างไรก็ต้องมีการบริโภคอยู่จำนวนหนึ่งเสมอ ค่า APC นั้น อีกความหมายหนึ่งก็คือ ค่าความชันของเส้นตรงที่ลากจากจุดกำเนิดมายังจุดบนเส้นการบริโภคที่ตรงกับระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้นั้น พิจารณาจากภาพที่ 2.2 ดังต่อไปนี้

2.2.3.2 ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (MARGINAL PROPENSITY TO CONSUME : MPC) คือ การวัดค่าของการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ 1 หน่วย

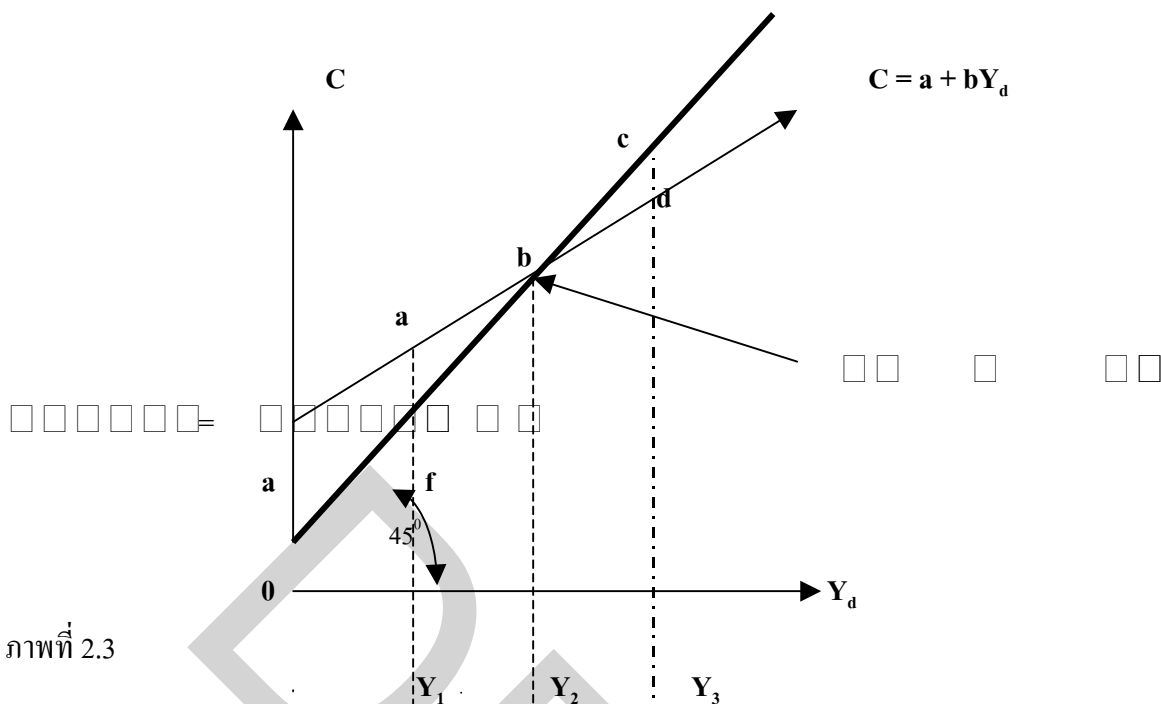
$$MPC = \frac{\text{ส่วนเปลี่ยนรายจ่ายเพื่อการบริโภค}}{\text{ส่วนเปลี่ยนรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้}} = \frac{\Delta C}{\Delta Y_d} \quad (2.6)$$

พิจารณาจากภาพที่ 2.2 เห็นได้ว่าค่าความชันก็คือ MPC หรือคือค่า b ในเส้นสมการการบริโภคนั่นเอง ฉะนั้น แม้ว่าค่า APC จะลดลง แต่ก็ยังมีค่ามากกว่า MPC เนื่องจากความชันของเส้นตรงที่ลากจากจุดกำเนิดไปยังจุดบนเส้นการบริโภคจะมีค่าความชันสูงกว่าค่าความชันของเส้นการบริโภคเสมอ

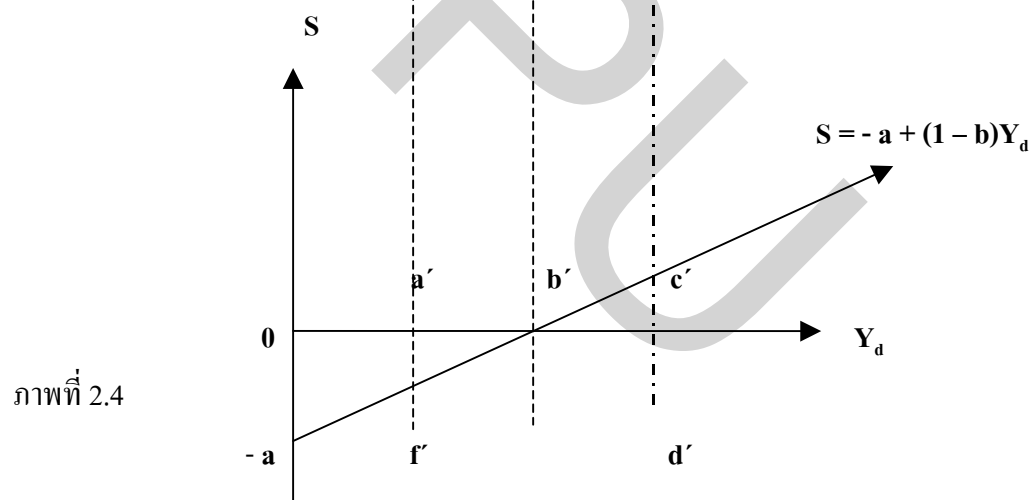
ตามแนวคิดของเคนส์ การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จะทำให้การบริโภคเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน แต่ขนาดการเปลี่ยนแปลงของการบริโภคจะน้อยกว่าขนาดของการเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้เสมอ นั่นคือ ΔC จะต้องมิต้าน้อยกว่า ΔY_d หมายถึงเมื่อรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคก็จะเพิ่มขึ้นด้วยแต่จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ ทำให้ค่า MPC จะมีค่าน้อยกว่าหนึ่งแต่มีค่ามากกว่าศูนย์เสมอ

2.2.4 เส้นการบริโภคและการออม

$$AE = C$$

ภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.3 และ ภาพที่ 2.4 แสดงเส้นการบริโภคและเส้นการออม

ที่มา: วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, 2547: 80.

จากภาพที่ 2.3 คือเส้นการบริโภค และภาพที่ 2.4 คือเส้นการออม ข้างต้น สามารถอธิบายภาพได้ดังนี้ **AE (Aggregate Expenditure)** คือรายจ่ายมวลรวม ในแบบจำลองระบบเศรษฐกิจที่มี 2 ภาคคือการบริโภคและการลงทุน และ **เส้น 45 องศา** เป็นเส้นที่ใช้ประกอบการ

วิเคราะห์ระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพ โดยกำหนดให้แกนตั้งแสดงระดับรายจ่ายเพื่อการบริโภค แกนนอนแสดงระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ เส้น 45 องศา คือเส้นที่แสดงว่ารายจ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ ทุกจุดบนเส้น $AE = Y_d$ แสดงถึงระดับรายได้ดุลยภาพ ดังภาพที่ 2.3

จากภาพที่ 2.3 และภาพที่ 2.4 มีข้อน่าสังเกต คือ

- 1) ในภาพที่ 2.3 เส้นรายจ่ายเพื่อการบริโภคจะตัดแกนตั้งที่จุด a ณ ระดับรายได้เท่ากับศูนย์ ซึ่งเป็นระดับรายได้ที่การออมติดลบและมีค่าเท่ากับ $-a$ ในรูปที่ 4 แสดงว่าถึงแม้ผู้บริโภคหรือครัวเรือนไม่มีรายได้แต่ก็ต้องการบริโภคอยู่ได้แก่ปัจจัย 4 ซึ่งมีค่าเท่ากับ a
 - 2) ณ จุด b รายจ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ และการออมจะมีค่าเท่ากับศูนย์
 - 3) ณ ระดับรายได้ที่อยู่ต่ำกว่า Y_2 ผู้บริโภคหรือครัวเรือนมีการใช้จ่ายมากกว่ารายได้ ทำให้ต้องมีการกู้ยืมหรือนำเงินออมในอดีตมาใช้ทำให้การออมติดลบ (Dissaving) เท่ากับ $d \cdot r' \square \square \square \square \square \square \square 24$
 - 4) ณ ระดับรายได้ที่อยู่สูงกว่า Y_2 ผู้บริโภคหรือครัวเรือนใช้รายได้เพียงส่วนหนึ่งเพื่อการบริโภค และเก็บออมส่วนที่เหลือเท่ากับ cd ในรูปที่ 3 หรือเท่ากับ $c \cdot d'$ ในภาพที่ 2.4
 - 5) ณ ระดับรายได้ Y_2 APC มีค่าเท่ากับ 1 ณ ระดับรายได้ Y_1 APC มีค่ามากกว่า 1 และ ณ ระดับรายได้ Y_3 APC มีค่าน้อยกว่า 1
- 2.2.5 การเปลี่ยนแปลงระดับรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการเปลี่ยนแปลงปริมาณการบริโภคอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่นๆนอกเหนือรายได้

การเปลี่ยนแปลงระดับรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการเปลี่ยนแปลงปริมาณการบริโภคอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงปัจจัยอื่นๆนอกเหนือรายได้ สามารถพิจารณาได้จากสมการที่ (2.1) ดังนี้

$$C = f(Y_d, A1, A2, A3, \dots) \quad (2.1)$$

C = รายจ่ายเพื่อการบริโภค

Y_d = รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ (disposable income) ตัวกำหนดโดยตรง

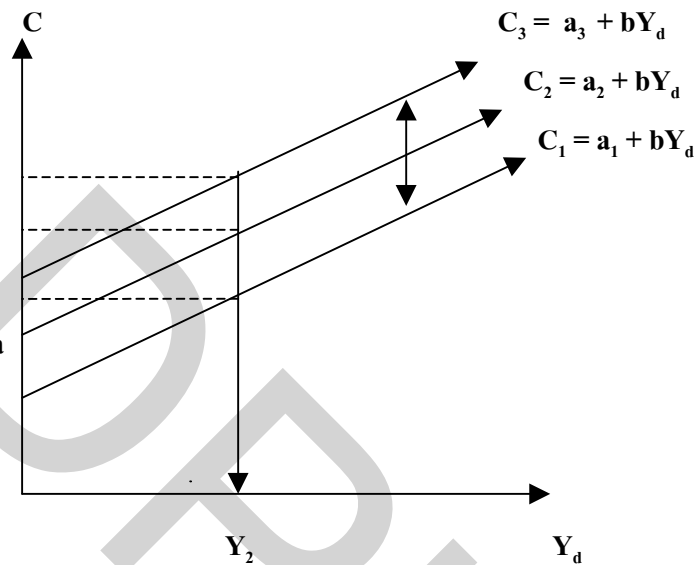
$A1$ = ทรัพย์สินของผู้บริโภค

$A2$ = การคาดการณของผู้บริโภค

$A3$ = ปัจจัยอื่นๆ..... ฯลฯ

} ตัวกำหนดทางอ้อม

การเปลี่ยนแปลงปริมาณการบริโภคอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือรายได้ (Shift in consumption curve) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงระดับรายจ่ายเพื่อการบริโภค อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในตัวกำหนดทางอ้อม ณ ทุกระดับรายได้ การเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้จะทำให้เส้นการบริโภคเคลื่อนย้ายไปจากตำแหน่งเดิมทั้งเส้น ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 แสดงถึงการย้ายเส้นการบริโภค

ที่มา: วันรักษ์ มิ่งมณีนาคน, 2547: 83.

ตามภาพข้างต้น เส้นการบริโภคอาจเลื่อนระดับสูงขึ้นหรือต่ำกว่าเส้นเดิมก็ได้ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงของค่า a และ/หรือ b การบริโภคที่เป็นอิสระหรือค่าของ a เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค ยกเว้นปัจจัยด้านรายได้ ถ้ารัฐบาลลดอัตราภาษีที่จัดเก็บจากประชาชน หรืออัตราลดลง หรือผู้บริโภคมีสินทรัพย์มากขึ้น หรือประชาชนคาดว่าในอนาคตข้างหน้า ระดับราคาสูงขึ้นมากปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีผลให้ค่า a สูงขึ้น ทำให้การบริโภคของผู้บริโภคสูงขึ้นได้ แม้ว่าระดับรายได้สุทธิส่วนบุคคลคงเดิม เส้นการบริโภคจึงเลื่อนระดับไปอยู่ที่เส้นใหม่ซึ่งสูงกว่าเดิม

ส่วนค่าความชันของเส้นการบริโภคหรือค่า b อาจเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากสาเหตุต่างๆ เช่น ถ้าผู้บริโภคมีอุปนิสัยใช้จ่ายฟุ่มเฟือย สรุ่ยสุ่ยมากขึ้น ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการ

โฆษณา มีพฤติกรรมเลียนแบบการบริโภคตามแฟชั่น ทำให้ค่า **b** สูงขึ้นทำให้การบริโภคเพิ่มขึ้นได้เช่นเดียวกันและเลื่อนระดับไปอยู่ที่เส้นใหม่ซึ่งสูงกว่าเดิมเช่นเดียวกัน

ในกรณีที่ค่า **a** สูงขึ้น และค่า **b** คงที่ เส้นการบริโภคเส้นใหม่จะอยู่สูงกว่าเส้นการบริโภคเส้นเดิมแต่นานากับเส้นเดิม (เพราะค่าความชันไม่เปลี่ยนแปลง)

2.2.6 กฎว่าด้วยการบริโภคของเคนส์

เคนส์ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคและรายได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้ข้อสรุปดังนี้

1. แม้บุคคลไม่มีรายได้ ก็ยังจำเป็นต้องบริโภคเพื่อยังชีวิตให้อยู่รอด $APC > 1$
 2. เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ การบริโภคเพิ่มขึ้น เมื่อรายได้ลดลงก็จะทำให้การบริโภคลดลง MPC หรือ SLOPE ของเส้นการบริโภคมีค่าเป็นบวกเสมอ
 3. อัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่าย เพื่อการบริโภคจะน้อยกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ หมายความว่า $MPC < 1$ เสมอ และค่า APC จะลดลงเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น
 4. รายได้ส่วนบุคคลจะถูกแบ่งออกเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคส่วนหนึ่ง และเงินออมอีกส่วนหนึ่ง ดังนั้นเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งจะถูกใช้จ่ายเพื่อการบริโภค และอีกส่วนหนึ่งจะเป็นเงินออม นั่นคือ $MPC + MPS = 1$ เสมอ
 5. MPC ณ ระดับรายได้สูงจะมีค่าต่ำกว่า MPC ณ ระดับต่ำ $MPC_{\text{คนจน}} > MPC_{\text{คนรวย}}$ เนื่องจากรายได้น้อยแต่จำเป็นต้องบริโภคเหมือนกัน ค่า $MPC_{\text{คนจน}}$ จึงมากกว่าคนรวย
- ซึ่งกฎของเคนส์อันนี้ มีข้อสมมติว่าปัจจัยอื่นที่กำหนดการบริโภคอยู่คงที่ หรืออีกนัยหนึ่งมีข้อสมมติว่า การบริโภคจะเปลี่ยนแปลง เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงเท่านั้น และวิเคราะห์ในระยะสั้น (short run)

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection) ได้ทำการเก็บข้อมูลจาก 2 แหล่งคือ

1. เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากกลุ่มตัวอย่างของประชากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปทุมวัน จำนวน 400 ตัวอย่าง
2. เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น วิทยานิพนธ์ หนังสือ บทความ รายงานทางวิชาการและอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลปฐมภูมิ

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษานี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลโดยสร้างแบบสอบถาม 1 ชุดประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ใช้สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สังกัดระดับการศึกษา สถานภาพ ฐานะ ฯลฯ

ส่วนที่ 2 ใช้สอบถามรายได้จากแหล่งต่างๆที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ เงินเดือน รายได้จากอาชีพเสริม รายได้คู่สมรส เงินสมทบค่าใช้จ่ายจากบุคคลอื่นๆ

ส่วนที่ 3 ใช้สอบถามค่าใช้จ่ายด้านต่างๆเกี่ยวกับปัจจัย 4 ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบันเทิง รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ส่วนที่ 4 ภาระทางการเงิน หนี้สิน และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามโดยให้เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
2. ร่างแบบสอบถาม โดยเขียนข้อความคำถามต่างๆให้สอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องพร้อมทั้งแนะนำ แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา
4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง(Pretest) กับข้าราชการตำรวจสายงานอำนาจการที่สังกัดอยู่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปทุมวันที่มีใจกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม พร้อมทั้งปรับปรุงข้อผิดพลาดเพื่อที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงต่อไป

2.5 ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

2.5.1 ประชากร

ประชากรของการศึกษานี้ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ สายงานอำนาจการ และสายงานสนับสนุนหน่วยปฏิบัติการ ที่สังกัดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปทุมวัน

2.5.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างจะกำหนดจากคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง คือระดับชั้นยศ โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ข้าราชการตำรวจระดับสัญญาบัตร ตั้งแต่ยศ พันตำรวจโท- ร้อยตำรวจตรี และ ข้าราชการตำรวจระดับประทวน ตั้งแต่ยศ คาบตำรวจ- สิบตำรวจตรี ที่ปฏิบัติราชการในสายงาน อำนวยการ และสายงานสนับสนุนหน่วยปฏิบัติการ จำนวน 400 ตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง(Purposive Sampling) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการสุ่มนั้นจะคัดเลือกจากหน่วยที่มีกำลังพลมากและคาดว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคเป็นส่วนใหญ่

กลุ่มตัวอย่างได้แก่หน่วยที่ปฏิบัติราชการในสายงานอำนวยการเป็นกองบังคับการที่ขึ้นตรงต่อ สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เช่น กองการเงิน กองกำลังพล ศูนย์ปฏิบัติราชการ ส่วนหน้า กองการต่างประเทศ และหน่วยเทคนิคสนับสนุนพิเศษที่ปฏิบัติราชการในสายงานสนับสนุนหน่วยปฏิบัติการ เช่น สำนักงานแพทย์ใหญ่ โรงพยาบาลตำรวจ และ กองพิสูจน์หลักฐานที่ขึ้นต่อสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการศึกษาผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพการใช้จ่ายของผู้บริโภค

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 จะทำการศึกษาถึงสภาพการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง เช่นการใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพคือปัจจัยสี่(ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภค-บริโภค) และการใช้จ่ายนอกเหนือการดำรงชีพ เช่นเพื่อความบันเทิง เพื่อความสะดวกสบาย เพื่อการลงทุน หรือเพื่อการศึกษาต่อ ฯลฯ จนกระทั่งการนำไปสู่การก่อหนี้เพื่อการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 2 จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 2, 3 และ 4 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง ว่าเป็นไปตามแนวคิดของ Keynes หรือไม่

3. การวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคและปัจจัยที่กำหนดการบริโภคของ ข้าราชการตำรวจ

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 3 จะทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดการบริโภค เช่น รายได้สุทธิส่วนบุคคล และปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ ระดับชั้นยศ ขนาดของครอบครัว อายุ สินทรัพย์ทางการเงิน เป็นต้น ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคหรือไม่

2.6 สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ สายงานอำนาจการ จะพิจารณาตามแนวคิดทฤษฎี สมมติฐานรายได้สัมบูรณ์ (ABSOLUTE INCOME HYPOTHESIS) ของ KEYNES ซึ่งใช้เป็นแนวคิดหลัก ในการเลือกปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. รายได้ประจำ (Income) ได้แก่ เงินเดือน ค่าล่วงเวลา รายได้เสริมจากการประกอบอาชีพสุจริต
2. ขนาดของครัวเรือน(Size) ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกของครอบครัว คือ สมาชิก/ภรรยา บิดา-มารดา บุตร ญาติ
3. สินทรัพย์ถาวร(Fix Asset) ได้แก่ บ้าน ที่ดิน รถยนต์(อนุโลม) ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือของกลุ่มสมรส
4. สินทรัพย์หมุนเวียน (Current Asset) ได้แก่ เครื่องประดับมีค่า เช่น ทอง เงินสด
5. ระดับชั้นยศ/ตำแหน่ง (Rank) ศึกษาตั้งแต่ระดับรองผู้กำกับการ- ผู้บังคับหมู่ ยศ พันตำรวจโท-สิบตำรวจตรี ที่เป็นหน่วยขึ้นตรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
6. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (Interest Rate) ซึ่งเป็น Transaction Cost ของการใช้จ่ายเงินเพื่อการบริโภค เป็นต้น ฉะนั้นเพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจว่าเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวหรือไม่

2.7 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นการทดสอบแนวคิดของการบริโภคตามทฤษฎีของ KEYNES โดยข้อมูลและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งวิธีการวิเคราะห์และผลการศึกษานำมาสร้างเป็น แบบจำลองเพื่อใช้ในการศึกษาแสดงสมการได้ ดังนี้

$$C_f = \alpha + \beta_1(Y) + \beta_2(F_A) + \beta_3(\text{INTEREST RATE}) + \beta_4(C_A) + \beta_5(\text{RANK}) + \beta_6(\text{SIZE})$$

โดยที่ C_f = CONSUMPTION FUNCTION

α = AUTONOMOUS CONSUMPTION

β = SLOPE = MPC

1. Y = รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ของข้าราชการตำรวจ
2. F_A = FIXED ASSET สินทรัพย์ถาวร (ที่สามารถตีค่าเป็นเงินได้)
3. INTEREST RATE = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (R)
4. C_A = CURRENT ASSET = สินทรัพย์หมุนเวียน/ทางการเงิน
5. RANK = ชั้นยศ = DUMMY VARIABLE
6. SIZE = ขนาดของคร้วเรือน

การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ จะพิจารณาตามแนวคิดทฤษฎีสถิติฐานรายได้สัมบูรณ์ (ABSOLUTE INCOME HYPOTHESIS) ของ KEYNES ซึ่งใช้เป็นแนวคิดหลักในการเลือกปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น รายได้ สินทรัพย์ ระดับชั้นยศ ขนาดคร้วเรือน อัตราดอกเบี้ย ฯลฯ ฉะนั้นเพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจว่าเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวหรือไม่ จากแนวคิดข้างต้นสามารถกำหนดตั้งเป็นข้อสมมติฐานได้ดังนี้

1. รายได้ของคร้วเรือน(Y)

โดยการบริโภคจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้

$$C = f(Y) ; dc/dY > 0$$

การศึกษาในครั้งนี้คาดว่ารายได้ของข้าราชการตำรวจสูงขึ้นการบริโภคของข้าราชการตำรวจคาดว่าจะเพิ่มขึ้นด้วยเนื่องจากตามทฤษฎีของ Keynes กล่าวว่ารายได้สุทธิส่วนบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในรายจ่ายเพื่อการบริโภค โดยการเพิ่มขึ้นของการบริโภคจะมีสัดส่วนน้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ จึงทำการทดสอบว่าปัจจัยดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีข้างต้นหรือไม่

2. ขนาดของคร้วเรือน(SIZE)

โดยการบริโภคจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับขนาดของคร้วเรือน

$$C = f(SIZE) ; dc/d SIZE > 0$$

การศึกษาในครั้งนี้คาดว่าขนาดของครัวเรือนมีผลต่อการบริโภคเพราะเชื่อว่า ถ้าขนาดของครัวเรือนมีขนาดใหญ่ ซึ่งจะนับจากจำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะทำให้มีค่าใช้จ่ายในการอุปโภค – บริโภค โดยรวมที่สูง ขึ้นและหากมีสมาชิกในครัวเรือนมิได้อยู่ในวัยทำงานด้วยแล้ว จะเป็นภาระแก่ผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูทำให้มีค่าใช้จ่ายในการบริโภค-อุปโภคเพิ่มขึ้น จึงทำการทดสอบว่าปัจจัยดังกล่าวสัมพันธ์กับการบริโภคในทิศทางเดียวกันจริงหรือไม่

3. สินทรัพย์ถาวรของครัวเรือน(F_A)

โดยการบริโภคจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับสินทรัพย์ถาวรของครัวเรือน

$$C = f(F_A) ; dc/d F_A > 0$$

ข้อสมมติฐานในส่วนนี้เชื่อว่า หากผู้บริโภคทั่วไปถือครองสินทรัพย์ถาวร เช่น ที่อยู่อาศัย หรือ ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง หรือของกลุ่มสมรส จะมีผลต่อการบริโภคเพราะเชื่อว่า หากผู้บริโภคมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองแล้ว จะมีความมั่งคั่งที่สูงขึ้น ทำให้มีความมั่นใจและมั่นคงในการดำรงชีพสูงขึ้น ทำให้สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้สูงขึ้นด้วย เพราะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเช่าที่อยู่อาศัย จึงน่าจะทำให้การบริโภคสูงขึ้นจึงทำการทดสอบว่าปัจจัยดังกล่าวสัมพันธ์กับการบริโภคในทิศทางเดียวกันจริงหรือไม่

4. สินทรัพย์ทางการเงินของครัวเรือน(C_A)

โดยการบริโภคจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับสินทรัพย์หมุนเวียน/ทางการเงิน

$$C = f(C_A) ; dc/d C_A > 0$$

ข้อสมมติฐานในส่วนนี้เชื่อว่า หากผู้บริโภคทั่วไปถือครองสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีสภาพคล่องสูง (Liquidity) ที่สามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่าย เช่น ทองคำ หรือเงินฝากธนาคาร เช็ค พันธบัตร หุ้น เป็นต้น ก็จะรู้สึกว่ามีอำนาจในการซื้อสูง สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้เพิ่มขึ้น ทำให้ระดับการบริโภคเพิ่มขึ้นด้วย

5. ระดับชั้นยศ(RANK)

โดยการบริโภคนั้นจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับชั้นยศ

$$C = f(\text{RANK}) ; dc/d \text{RANK} > 0$$

ข้อสมมติฐานในส่วนนี้เชื่อว่า ระดับชั้นยศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคเพราะเชื่อว่าการที่มีชั้นยศหรือตำแหน่งหน้าที่การงานสูงขึ้น จะทำให้การใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเพราะอาจมีค่าใช้จ่ายทางสังคมหรือเพื่อการปฏิบัติหน้าที่สูงขึ้นตามชั้นยศนั้นๆ โดยคาดว่าระดับการบริโภคจะเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นยศที่สูงขึ้นด้วย

6. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้(INTEREST RATE ,R)

โดยการบริโภคจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้

$$C = f(R) ; dc/dR < 0$$

ข้อสมมติฐานในส่วนนี้เชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ โดยทั่วไปแล้วก็คือต้นทุนค่าเสียโอกาสของการใช้เงินในอนาคต ซึ่งน่าจะทำให้ผู้บริโภคลดการโอนย้ายรายได้ในอนาคตมาใช้จ่ายในปัจจุบันมีผลทำให้การบริโภคในปัจจุบันลดลงได้ เช่นในขณะที่ยอดดอกเบี้ยเงินกู้สูงผู้บริโภคที่ต้องการซื้อสินค้าด้วยเงินผ่อนจะรู้สึกว่าจะต้องซื้อสินค้าแพงขึ้นเนื่องจากสินค้านั้นผู้ขายได้รวมราคาขายและดอกเบี้ยเข้าไปแล้ว ผู้บริโภคจะชะลอการซื้อสินค้าได้ การบริโภคจึงลดลง เนื่องจาก อัตราดอกเบี้ยเงินกู้เป็นต้นทุนของการกู้ยืมมาบริโภค เมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูงขึ้นจึงทำให้ระดับการบริโภคลดลง

DRU

บทที่ 3

สภาพการณ์ทั่วไป

3.1 ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการตำรวจไทย

การจัดตั้งกรมตำรวจ ได้มีการเปลี่ยนแปลงในกิจการตำรวจเรื่อยมาเป็นยุค ๆ ซึ่งในยุคแรกได้จัดตั้งเป็นเพียงส่วนย่อย ๆ ขึ้นก่อนยังอยู่ในวงการแคบอยู่ คงจะเพื่อทดลองหรือทำเป็นตัวอย่างเท่านั้น ยุคนี้เรียกว่า ยุคกัปตันเอมส์ ต่อมาจึงได้พัฒนาปรับปรุงกิจการตำรวจอีกหลายครั้งเข้ามาเป็นยุคที่ 5 คือยุคของ พลโทพระองค์เจ้าคำรบ ซึ่งได้แบ่งหน้าที่ตำรวจออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ กรมพลตระเวน กับกรมตำรวจภูธร กรมพลตระเวนมีเขตพื้นที่เฉพาะในมณฑล กรุงเทพฯ อันเป็นต้นกำเนิดของตำรวจนครบาล กรมตำรวจภูธรมีเขตพื้นที่และหน้าที่รับผิดชอบในเขตหัวเมือง อันเป็นต้นกำเนิดของตำรวจภูธรในปัจจุบัน เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว จะเห็นว่า ในขณะนี้มีตำรวจหน่วยใหญ่อยู่ 2 หน่วย คือ ตำรวจในเมืองหลวง กับตำรวจส่วน ภูมิภาค ซึ่งต่างไม่ขึ้นแก่กันและมีผู้บังคับบัญชาชั้นอธิบดีเช่นเดียวกัน

ต่อมาครั้งหลังสุดคือ เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 ในสมัยรัชกาลที่ 7 จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อจากกรมตำรวจภูธรมาเป็น “กรมตำรวจ” เป็นต้นมา (มีประกาศราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2475) ในขณะรัฐบาลพระยามโนปกรณนิติธาดา เป็นนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ พ.ต.อ.พระยาบุรุษเชษฐกิจ (รวย พรหมโมบล) เป็นอธิบดีกรมตำรวจคนแรก เมื่อเริ่มมีชื่อเป็นกรมตำรวจ และ พลโทพระองค์เจ้าคำรบเป็นอธิบดีกรมตำรวจภูธร จนเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2458 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้รวมกรมตำรวจตระเวน กับ กรมตำรวจภูธรรวมเข้าด้วยกัน เรียกว่า “กรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจพลตระเวน” ทางกรมตำรวจจึงถือว่า วันที่ 13 ตุลาคม ของทุกปี เป็นวันสถาปนากรมตำรวจตราภะตั้งทุกวันนี้

เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2541 กรมตำรวจได้เปลี่ยนเป็น “สำนักงานตำรวจแห่งชาติ” เป็นการโอนอำนาจการบังคับบัญชา จากกระทรวงมหาดไทยมาขึ้นตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน ตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า “ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ” และมีการกระจายอำนาจให้กับรองอธิบดีกรมตำรวจและผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจที่จะเปลี่ยนมาทำหน้าที่รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้ช่วย ผู้บัญชาการ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รับผิดชอบแต่ละภูมิภาค โดยให้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ทั้งเรื่องการโยกย้าย แต่งตั้ง การสั่งการ การลงทัณฑ์ ยกเว้น อำนาจหน้าที่ที่เป็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วยเรื่อง อำนาจ สั่งการ คอมมาโด กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และจรตำรวจเท่านั้น

3.2 วิสัยทัศน์

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มุ่งปฏิบัติราชการเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และความผาสุกของประชาชน โดยเสริมสร้างให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับบริการที่ดีมีคุณภาพ มีหลักประกันในสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ สามารถดำรงชีวิตประกอบสัมมาชีพได้อย่างปกติสุข ชุมชนมีความเข้มแข็ง และร่วมมือร่วมใจแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.3 พันธกิจ

1. รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์และพระราชอาคันตุกะ
2. ดูแล ควบคุม และกำกับกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ซึ่งปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
3. ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา
4. รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร
5. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
6. ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ตาม 1, 2, 3, 4 หรือ 5 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 นโยบายการบริหารงานและลักษณะงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เนื่องจากกรมตำรวจมีภารกิจสำคัญในการรักษาความมั่นคงของประเทศชาติและราชบัลลังก์ ความสงบเรียบร้อยของสังคมและบ้านเมือง การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อำนาจความยุติธรรมและการจัดการจราจร ซึ่งได้ถือว่าเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต้องดำเนินการอย่างเต็มกำลังความสามารถให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ที่ชัดเจน

รวดเร็ว เพื่อให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงและทิศทางการพัฒนาสำนักตำรวจแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ของการโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย มาจัดตั้งเป็น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 – 2549) แผนมหาดไทย ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2545 – 2549) และแผนกรม

ตำรวจแม่บท ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2545 – 2549) นโยบายรัฐบาล กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาระบบการบริหารและการปฏิบัติราชการเพื่อให้ทุกหน่วยงานในสังกัด ให้ทราบทิศทางการบริหารงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงได้กำหนดนโยบาย หลักการกรมตำรวจทั้ง 9 ประการดังนี้

1. มุ่งมั่นรักษาความมั่นคงของประเทศชาติและราชบัลลังก์ โดยดำเนินการในทุกรูปแบบ เพื่อเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ และธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนสนับสนุนและนำแนวทางตามกระแสพระราชดำรัส และโครงการพระราชดำริไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลตามพระราชประสงค์อย่างจริงจังและรวดเร็วที่สุด

2. เร่งพัฒนาบุคลากรของกรมตำรวจทุกระดับ โดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่อการผลิตและการฝึกอบรมเพื่อให้ข้าราชการตำรวจมีความพร้อมทั้งความรู้และความสามารถ ความประพฤติ ระเบียบวินัยคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและจิตสำนึกที่รับผิดชอบตนเองและสังคมส่วนรวม ตลอดจนจัดหาและส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อย่างถูกต้อง เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ได้อย่างมั่นคงและมีศักดิ์ศรี

3. พัฒนาสถานีตำรวจและหน่วยปฏิบัติงานหลัก ให้มีความพร้อมในการบริการประชาชน โดยการกระจายทรัพยากรทางการบริหารไปยังสถานีตำรวจให้มากขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ โดยเน้นการพัฒนางานบริการบนสถานีตำรวจ งานอำนวยความสะดวก งานสืบสวน สอบสวน และข้อมูลท้องถิ่น งานสายตรวจป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม งานประชาสัมพันธ์ งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ งานจราจร ตลอดจนกระจายกำลังตำรวจออกไปปฏิบัติงานในพื้นที่ในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุด

4. ปรับปรุงพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของกรมตำรวจ โดยยึดหลักคุณธรรม เพื่อเสริมสร้างขวัญ กำลังใจ และเป็นหลักประกันแห่งความมั่นคงก้าวหน้าในการรับราชการแก่ข้าราชการตำรวจที่มีความรู้ ความสามารถและความประพฤติ โดยกระจายอำนาจการบริหารบุคคลไปยังหน่วยงานในสังกัดตามลำดับชั้น เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับมีส่วนร่วมในการบริหารบุคคล

และมีเอกภาพในการปกครองบังคับบัญชา และเพื่อให้ทุกหน่วยสามารถปกครองบังคับบัญชา ควบคุมดูแลให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามอำนาจหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อยู่ในกรอบวินัย เป็นที่รักใคร่ศรัทธาของประชาชนให้ “ตำรวจเป็นที่พึ่งของประชาชน” อย่างแท้จริง

5. เร่งรัดการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน และอาชญากรรมที่เป็นขบวนการ โดยเน้นการโจรกรรม ธนาคาร ร้านทอง อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และการกระทำผิดของคนร้ายข้ามชาติ ตลอดจนการปราบปรามและกวาดล้างอาวุธปืนเถื่อน อาวุธสงคราม และวัตถุระเบิด อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

พร้อมทั้งเข้มงวดกวาดขันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายที่เป็นเงื่อนไขหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุนำไปสู่การประกอบอาชญากรรม เช่น บ่อนการพนัน เครื่องจักรกลไฟฟ้า (ตู้ม้า) โสเภณีเด็ก และการบังคับค้าประเวณี สถานบริการผิดกฎหมาย แหล่งผลิตจำหน่ายเอกสาร วัตถุ และสิ่งตีพิมพ์ลามกอนาจาร

6. ดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทุกประเภท โดยเฉพาะยาบ้า และสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท อื่น ๆ โดยให้ดำเนินการทั้งด้านการสืบสวนปราบปรามแหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เสพ ลด ละ เลิก การใช้ยาเสพติดและการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดทุกประเภท เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกแห่งการปฏิเสธยาเสพติด อันจะเป็นภูมิคุ้มกันของแต่ละบุคคลและชุมชน ให้พ้นจากยาเสพติด รวมทั้งจัดข้าราชการหรือผู้มีอิทธิพลที่พัวพันเกี่ยวข้องรู้เห็นเป็นใจหรือได้รับประโยชน์เกี่ยวกับการค้ายาเสพติด

7. พัฒนางานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพื่อเสริมงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และยาเสพติด โดยการแสวงหาความร่วมมือและเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชน องค์การประชาชน องค์การภาคเอกชน ลูกเสือชาวบ้านใน พระบรมราชานุเคราะห์ กลุ่มพลังมวลชน นักวิชาการ สื่อมวลชน ส่วนราชการ และทุกหน่วยงาน ในพื้นที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสาร ส่งเสริม สนับสนุน กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดร่วมกัน

8. มุ่งลดอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยการประสานการปฏิบัติกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรณรงค์เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและปลูกฝังวินัยการจราจรแก่ผู้ใช้ถนนและประชาชนทั่วไป เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด และมีส่วนร่วมในการจัดการแก้ไขปัญหาจราจร พร้อมทั้งบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในด้านการติดตั้งป้ายสัญญาณไฟ ปรับปรุงเส้นฝิดการจราจร

9. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่และวิทยาการตำรวจมาใช้ประโยชน์ในงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้มากขึ้น โดยเน้นการวางแผนและพัฒนาการรองรับเทคโนโลยีในปัจจุบันและ

อนาคต รวมทั้งการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ด้วยการจัดทำระบบฐานข้อมูล สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงฐานข้อมูลในระดับต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างดีเป็นระบบ เพื่อให้สามารถใช้งานและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติภารกิจของกรมตำรวจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ให้ตำรวจทุกหน่วยประสานการปฏิบัติกันอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะในเรื่องข้อมูลข่าวสารและการเข้าร่วมปฏิบัติในลักษณะผลึกกำลัง เพื่อนำประโยชน์สุขสู่ประชาชนได้อย่างแท้จริง

รายนามอธิบดีกรมตำรวจ

ตั้งแต่อธิบดีกรมตำรวจสมัยกัปตันเอมส์ (หลวงรัฐยาธิบาลบัญชา) พ.ศ.2403 ในสมัยรัชกาลที่ 4 ถึงสมัยปัจจุบันมีผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานตำรวจ ดังนี้

ยุคที่ 1 กัปตัน เอส เอ เบิร์ด เอมส์ (คือหลวงรัฐยาธิบาลบัญชา) เป็นชาวอังกฤษ ดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับการกองโปลิศคนแรก พ.ศ.2403 – 2435

ยุคที่ 2 พระยาอรรคราชวราทร อธิบดีกรมพลตระเวน พ.ศ.2435 – 2440

ยุคที่ 3 นาย เอ.เจ.จาร์ดีน ชาวอังกฤษ อธิบดีกรมพลตระเวน พ.ศ.2440 – 2447

ยุคที่ 4

1) นายอีริค เซ็นต์ เอ. ลอซัน ชาวอังกฤษ ได้รับยศเป็นมหาอำมาตย์โท อธิบดีกรมพลตระเวน พ.ศ.2447 – 2456

2) พลตรีพระยาवासูเทพ ชาวเดนมาร์ก อธิบดีกรมตำรวจภูธร พ.ศ.2456 - 2458

ยุคที่ 5

1) พลโท พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าคำรบ (หม่อมเจ้าคำรบ) อธิบดีกรมตำรวจภูธร และกรมตำรวจพระนครบาล พ.ศ.2458 – 2472

2) พลตำรวจโท พระยาอริกรณ์ ประภาส (หลุยส์ จาค็อกมิช) อธิบดีกรมตำรวจภูธร (พ.ศ.2472 – 2475)

3) พันตำรวจเอก พระยาบุเรศผดุงกิจ (ราม พรหมโมบล) อธิบดีกรมตำรวจ (คนแรก) เมื่อได้รับสถาปนาชื่อ “กรมตำรวจ” หลักจากเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 – 2476

4) พันตำรวจเอก พระยานุสรณ์ธรรการ (จ่าง วัจนะพุกกะ) อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2476 – 2479

5) พลตำรวจเอก หลวงอดุล เดชจรัส อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2479 – 2488

6) พลตำรวจเอก พระรวมอินทรา (ดวง จุลัยยานนท์) อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2488 – 2489

- 7) พลดำรวจตรี พระพิจารณ์พลกิจ (ยู๋เซ็ก คุณละลัมภะ) อธิบดีกรมตำรวจ
พ.ศ.2489 - 2490
- 8) พลดำรวจเอก หลวงชาติตระการ โกศล (เจียม ลิมปิจาติ) อธิบดีกรมตำรวจ
พ.ศ.2490 – 2494
- 9) พลดำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2491 – 2500
- 10) พลดำรวจเอก ไสว ไสวแสนยากร อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2500 – 2502
- 11) จอมพลกฤษดิ์ ธาระรัชต์ รักษาการในตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2502 – 2506
- 12) พลดำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2506 – 2515
- 13) จอมพลประภาส จารุเสถียร รักษาการในตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ
พ.ศ.2515 – 2516
- 14) พลดำรวจเอก ประจวบ สุนทรางกูร อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2519 – 2518
- 15) พลดำรวจเอก พจน์ เกษะนันท์ อธิบดีกรมตำรวจ (มีนาคม – ตุลาคม)
พ.ศ.2518 – 2518
- 16) พลดำรวจเอก ศรีสุข มหิทรเทพ อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2518 – 2519
- 17) พลดำรวจเอก มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น (ทิพย์มนต์) อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2519 – 2524
- 18) พลดำรวจเอก สุรพล จุลละพราหมณ์ อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2524 – 2525
- 19) พลดำรวจเอก ณรงค์ มหามนต์ อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2525 – 2530
- 20) พลดำรวจเอก เกา สารสิน อธิบดีกรมตำรวจ พ.ศ.2530 – 2532
- 21) พลดำรวจเอก แสง ชีระสวัสดิ์ พ.ศ.2532 – 2533
- 22) พลดำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ พ.ศ.2534 – 2536
- 23) พลดำรวจเอก ประทีน สันติประภพ พ.ศ.2536 – 2537
- 24) พลดำรวจเอก พจน์ บุญยะจินดา พ.ศ.2537 – 2539
- 25) พลดำรวจเอก ประชา พรหมนอก พ.ศ.2539 – 2542 (ผบ.ตร. : เป็นผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติคนแรก)
- 26) พลดำรวจเอก พรศักดิ์ คุรงควินุลย์ ผบ.ตร. คนที่ 2 (พ.ศ.2542 – 2544)
- 27) พลดำรวจเอก สันต์ ศรีदानนท์ ผบ.ตร. คนที่ 3 (พ.ศ.2544 – 2547)
- 28) พลดำรวจเอก โกวิท วัฒนะ ผบ.ตร. คนที่ 3 (พ.ศ.2547 – ปัจจุบัน)

- (6) ตำรวจภูธรภาค 5
- (7) ตำรวจภูธรภาค 6
- (8) ตำรวจภูธรภาค 7
- (9) ตำรวจภูธรภาค 8
- (10) ตำรวจภูธรภาค 9
- (11) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
- (12) กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด
- (13) กองบัญชาการตำรวจสันติบาล
- (14) กองบัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
- (15) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
- (16) สำนักงานกําหมายและสอบสวน
- (17) สำนักงานจรตำรวจ
- (18) สำนักงานตำรวจตำรวจราชสำนักประจำ
- (19) สำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ
- (20) สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (21) กองบัญชาการศีกษา
- (22) โรงพยาบาลตำรวจ
- (23) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- (24) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

3.6 รายได้ของข้าราชการตำรวจตามงบประมาณรายจ่าย

1) เงินเดือน หมายความว่าถึง เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่าย หมวดเงินเดือน

อัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวน ระดับ สิบตำรวจตรี-ดาบตำรวจ เงินเดือนขั้นต่ำสุด 4,450 บาท สูงสุด 21,360 บาท

อัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตรระดับร้อยตำรวจตรี-ร้อยตำรวจเอก เงินเดือนขั้นต่ำสุด 5,920 บาท สูงสุด 21,860 บาท

อัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร ระดับพันตำรวจตรี-พันตำรวจโท เงินเดือนขั้นต่ำสุด 12,040 บาท สูงสุด 32,250 บาท

อัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร ระดับพันตำรวจเอก-พันตำรวจเอกพิเศษ(รองผู้บังคับการ) เงินเดือนขั้นต่ำสุด 18,180 บาท สูงสุด 48,600 บาท

อัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร ระดับพลตำรวจตรี เงินเดือนขั้นต่ำสุด 27,450 บาท สูงสุด 57,470 บาท

อัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร ระดับพลตำรวจโท เงินเดือนขั้นต่ำสุด 32,120 บาท สูงสุด 61,860 บาท

อัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร ระดับพลตำรวจเอก เงินเดือนขั้นต่ำสุด 35,780 บาท สูงสุด 61,860 บาท

อัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร ระดับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เงินเดือนขั้นต่ำสุด 45,560 บาท สูงสุด 63,920 บาท

2) ค่าล่วงเวลา เป็นเงินค่าตอบแทนให้ข้าราชการตำรวจที่อยู่ปฏิบัติราชการ นอกเวลา ราชการปกติตามอัตราและหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.1 วันละ 100 บาท สำหรับการปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการปกติเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมงครึ่ง

2.2 วันละ 200 บาท

2.2.1 กรณีปฏิบัติราชการในวันหยุดราชการเต็มวันเหมือนวันทำการปกติ หรือเวลาอื่นที่ส่วนราชการเห็นสมควร แต่ทั้งนี้ต้องเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดชั่วโมงไม่รวมเวลาหยุดพัก

2.2.2 กรณีอยู่ปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการปกติหรือในวันหยุดราชการ สำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในลักษณะเป็นผลัด ซึ่งผลัดหนึ่งๆ ต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดชั่วโมงไม่รวมเวลาหยุดพัก

3.7 สวัสดิการที่ข้าราชการตำรวจได้รับ

บำเหน็จ บำนาญ ของข้าราชการตำรวจที่ได้รับสิทธิตาม พรบ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 หรือข้าราชการตำรวจที่ได้รับสิทธิตาม พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 (สำหรับข้าราชการตำรวจที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญ)

ค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ.2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 8 พ.ศ. 2545 กำหนดให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด บำนาญ เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงิน สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

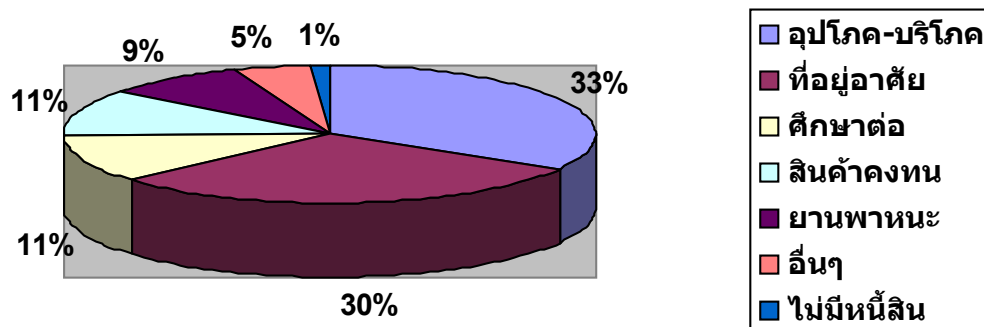
ค่าเล่าเรียนบุตร ตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2548 สวัสดิการประเภทนี้จะมีระเบียบแบบแผนกำหนดไว้ เพราะเป็นสวัสดิการที่ทางราชการจัดให้แก่ข้าราชการทั่วไปไม่จำกัดว่าสังกัดกระทรวงทบวงกรมใด

3.8 สภาพหนี้สินของข้าราชการตำรวจ

จากการศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าข้าราชการตำรวจโดยส่วนมากมีวัตถุประสงค์แห่งการเป็นหนี้สินในด้านการอุปโภคเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 33.2 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นค่าใช้จ่ายทั่วไปรวมถึงมีในส่วนของค่าบริการบ้าง ส่วนมากในการกู้หนี้ยืมสินครั้งนี้จะเป็นการกู้เพื่อมาชำระหนี้เก่าๆที่ยังค้างอยู่จนกลายเป็นการกู้ที่มีไม่สิ้นสุด

รองลงมาที่อยู่อาศัยเป็นคิดเป็นร้อยละ 30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยกำลังจัดหาที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองซึ่งที่อยู่ในปัจจุบันจะอาศัยเป็นที่อยู่อาศัยของทางราชการเป็นส่วนมาก มีเช่นนั้นก็ยังมีอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา หรือเป็นบ้านของคู่สมรสเป็นต้น

ถัดมาเป็นการก่อหนี้เพื่อเพื่อการศึกษาต่อของตนเองหรือคู่สมรสคิดเป็นร้อยละ 11.3 และซื้อสินค้าคงทน เช่นเครื่องใช้ไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 11 ลำดับสุดท้ายเพื่อซื้อยานพาหนะคิดเป็นร้อยละ 8.8 ส่วนหนี้สินอื่นๆที่มีได้ระบุดคิดเป็นร้อยละ 4.6 ส่วนกลุ่มข้าราชการตำรวจที่ไม่มีหนี้สินใดๆ เลย คิดเป็นร้อยละ 1.1 ส่วนแนวทางในการเสนอแนะเพื่อลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นจะนำเสนอในบทต่อไป

ภาพที่ 3.1 แสดงวัตถุประสงค์ของการเป็นหนี้ของข้าราชการตำรวจ

ที่มา: จากการคำนวณ

แหล่งเงินกู้ ของข้าราชการตำรวจจากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ส่วนมากเป็นการกู้ยืมจากนอกระบบ หรือกู้จากสถาบันการเงิน หรือกู้จากสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่ รองลงมาจะเป็นการยืมจากบิดา-มารดา ญาติ พี่น้อง หรือแฟน หากไม่สามารถกู้ยืมได้ก็จะจำหน่ายหรือขายทรัพย์สิน เช่น สร้อยทอง เครื่องประดับมีค่า

นอกจากนี้ยังมีวิธีการหาทางออกด้วยวิธีอื่นๆในการบริโภคเช่น ซื้อสินค้าผ่านบัตรเครดิต ชื่อ อาทิ อีชีบาย อีออน ควิกแคช เฟร็ชช้อยส์ แล้วผ่อนชำระเงินสดทุกสิ้นเดือน หรือซื้อสินค้าด้วยระบบเงินผ่อน ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดการบริโภคเงินเชื่ออย่างเรื้อรัง สร้างหนี้สินเป็นอย่างมาก ข้าราชการตำรวจบางกลุ่ม มีแนวโน้มผ่อนสินค้าเกือบทุกประเภทเท่าที่จะผ่อนได้ เพื่อนำมาสนองความต้องการบริโภคของตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด โดยไม่คำนึงถึงกำลังทรัพย์ของตน จนเป็นเหตุแห่งการก่อหนี้จำนวนมากตามมา และเกิดวัฏจักรในการกู้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า กู้หนี้ใหม่เพื่อนำมาชำระหนี้เก่า เป็นต้น

(ข) กองการเงิน ประกอบด้วย

- (1) ฝ่ายการเงิน 1
- (2) ฝ่ายการเงิน 2
- (3) ฝ่ายการเงิน 3
- (4) ฝ่ายการเงิน 4
- (5) ฝ่ายการเงิน 5

ฯลฯ

ข้อ 2 ส่วนราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แบ่งเป็นดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(2) กองการเงิน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีของสำนักงานตำรวจแห่ง

ชาติ

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ฯลฯ

ประวัติหน่วยงาน กองการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การจัดตั้ง

เนื่องจากในสมัยก่อน ๆ ไม่ได้มีการรวบรวมประวัติความเป็นมาของกองการเงินไว้จึงไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดตั้งกองการเงิน แต่สันนิษฐานได้ว่าคงจะเริ่มมีพร้อมกับการตั้งกรมตำรวจ เพราะงานการเงินเป็นปัจจัยหนึ่งของการบริหาร ซึ่งทุกหน่วยงานจำเป็นต้องมี

ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน มีดังนี้ คือ

1. พันตำรวจเอก พระศกุงการยุทธกิจ		(ตั้งแต่ พ.ศ.2476 ถึง พ.ศ.2491)
2. พลตำรวจโท ไต่ะ	อินทามระ	(ตั้งแต่ พ.ศ.2491 ถึง พ.ศ.2500)
3. พลตำรวจตรี เศษฐ	ทัพวงศ์	(ตั้งแต่ พ.ศ.2500 ถึง พ.ศ.2511)
4. พลตำรวจตรี อุทัย	กฤษณบุตร	(ตั้งแต่ พ.ศ.2511 ถึง พ.ศ.2516)
5. พลตำรวจตรี ประจง	สิทธิไชย	(ตั้งแต่ พ.ศ.2516 ถึง พ.ศ.2518)
6. พลตำรวจตรี เยาว์	ยูวะนิยม	(ตั้งแต่ พ.ศ.2518 ถึง พ.ศ.2519)
7. พลตำรวจตรี สะอาด	เจียมศรีพงษ์	(ตั้งแต่ พ.ศ.2519 ถึง พ.ศ.2528)
8. พลตำรวจตรี ปรีชา	จิตฐาน	(ตั้งแต่ พ.ศ.2528 ถึง พ.ศ.2530)
9. พลตำรวจตรี ภราดร	บำรุงสุข	(ตั้งแต่ พ.ศ.2530 ถึง พ.ศ.2533)
10. พลตำรวจตรี สุรศักดิ์	สุรฤทธิ์ธำรง	(ตั้งแต่ พ.ศ.2533 ถึง พ.ศ.2534)
11. พลตำรวจตรี ประกอบ	สิทธิชัย	(ตั้งแต่ พ.ศ.2534 ถึง พ.ศ.2538)
12. พลตำรวจตรี สงคราม	เฉียบแหลม	(ตั้งแต่ พ.ศ.2538 ถึง พ.ศ.2542)
13. พลตำรวจตรี สหัชชัย	อินทรสุขศรี	(ตั้งแต่ พ.ศ.2542 ถึง ปัจจุบัน)

DRU

บทที่ 4

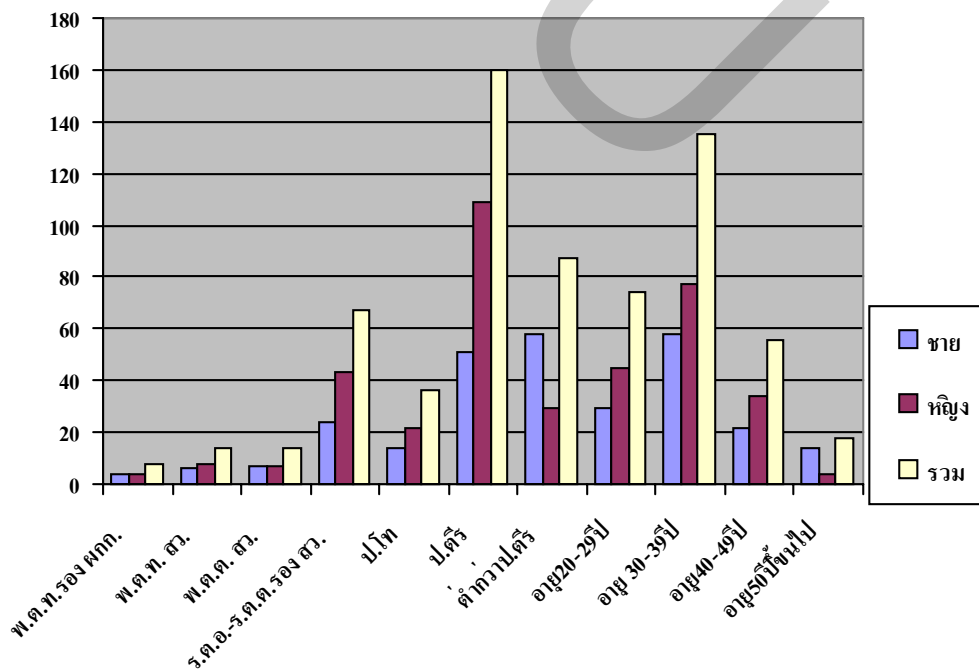
ผลการศึกษา

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิด้วยแบบสอบถามตามแผนการสุ่มตัวอย่างดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ได้จำนวน 283 ชุด ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึงผลการวิเคราะห์แบ่งได้เป็น 4 ส่วนได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของข้าราชการตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. การวิเคราะห์สภาพการใช้จ่ายของข้าราชการตำรวจ
3. การวิเคราะห์การบริโภคของข้าราชการตำรวจตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes
4. การวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคและปัจจัยที่กำหนดการบริโภคของ ข้าราชการตำรวจ

4.1 ข้อมูลทั่วไปของข้าราชการตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สังกัดของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับ การศึกษา ระดับชั้นยศ อายุ และรายได้ ของผู้ตอบแบบสอบถาม หรือกลุ่มตัวอย่างจำนวนที่เป็นข้าราชการตำรวจ สายงานอำนาจการและสายงานสนับสนุนหน่วยปฏิบัติการ จำนวน 283 นาย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.1 แสดงระดับชั้นยศ วุฒิการศึกษา และ อายุ แยกตามเพศ

ตารางที่ 4.1 แสดงระดับชั้นยศ วุฒิการศึกษา และ อายุ แยกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไป	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
(a) ระดับชั้นยศ			
1) พันตำรวจโท ตำแหน่งรองผู้กำกับ	4	4	8
2) พันตำรวจโท ตำแหน่งสารวัตร	6	8	14
3) พันตำรวจตรี ตำแหน่งสารวัตร	7	7	14
4) ร้อยตำรวจเอก-ร้อยตำรวจตรี ตำแหน่งรองสารวัตร	24	43	67
5) คาบตำรวจ-สิบตำรวจตรี ตำแหน่งผู้บังคับหมู่	82	98	180
รวม 283 ตัวอย่าง	123	160	283
(b) การศึกษา			
1) สูงกว่าปริญญาตรี	14	22	36
2) ปริญญาตรี	51	109	160
3) ต่ำกว่าปริญญาตรี	58	29	87
รวม 283 ตัวอย่าง	123	160	283
(c) อายุ			
ช่วงอายุ 20-29 ปี	29	45	74
ช่วงอายุ 30-39 ปี	58	77	135
ช่วงอายุ 40-49 ปี	22	34	56
ช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป	14	4	18
รวม 283 ตัวอย่าง	123	160	283

ข้าราชการตำรวจ สายงานอำนวยการและสายงานสนับสนุนหน่วยปฏิบัติการ ที่สังกัดภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 283 นาย แบ่งตามกองบังคับการต่างๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงสังกัดตามกองบังคับการต่างๆของกลุ่มตัวอย่าง

กองบังคับการ	จำนวน นาย
กองการเงิน (กง.)	112
กองพิสูจน์หลักฐาน (พฐ.)	57
กองบังคับการอำนวยการโรงพยาบาลตำรวจ(รพ.ตร.)	30
ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ศปก.ตร.)	27
กองกำลังพล (กพ.)	34
กองการต่างประเทศ (ตท.)	23
รวม	283

กลุ่มตัวอย่างมีรายได้หรือรายรับจากเงินได้ประเภทต่างๆดังนี้ คือ เงินเดือน ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ รายได้พิเศษจากการประกอบอาชีพเสริมที่สุจริต และรายได้ของกลุ่มสมรส (ถ้ามี) ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	จำนวน นาย
รายได้ต่ำกว่า 10,000.- บาท	126
รายได้ตั้งแต่ 10,001 - 20,000.- บาท	132
รายได้ตั้งแต่ 20,001 - 30,000.- บาท	23
รายได้ตั้งแต่ 30,001.- บาท ขึ้นไป	2
รวม	283

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยตามระดับการศึกษา อายุและระดับชั้นยศ

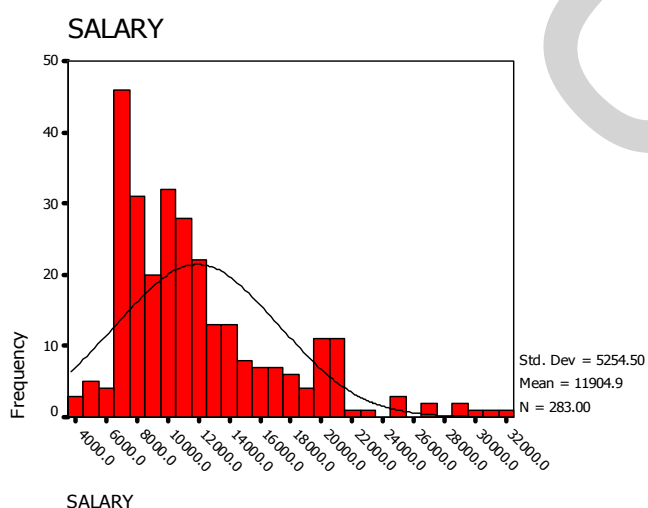
(หน่วย: บาท)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเฉลี่ยแบ่งตาม	ประทวน	สัญญาบัตร
1) ระดับการศึกษา		
1.1 สูงกว่าปริญญาตรี	(2) 12,650	(34) 14,540.29
1.2 ปริญญาตรี	(93) 10,476.58	(67) 13,400.15
1.3 ต่ำกว่าปริญญาตรี	(85) 11,419.29	(2) 10,500
2) อายุ		
2.1 ช่วงอายุ 20-29 ปี	(50) 7,400	(24) 10,423.75
2.2 ช่วงอายุ 30-39 ปี	(85) 11,354.55	(50) 13,802.20
2.3 ช่วงอายุ 40-49 ปี	(31) 13,191.12	(25) 17,724

2.4 ช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป	(14) 16,157.14	(4) 16,450
3) ระดับชั้นยศ		
3.1 รอง ผกก.(พันตำรวจโท)	-	(8) 19,675
3.2 (สารวัตร (พันตำรวจโท)	-	(14) 19,450
3.3 สารวัตร (พันตำรวจตรี)	-	(14) 15,921.42
3.4 รองสารวัตร (ร้อยตำรวจเอก ถึงร้อยตำรวจตรี)	-	(67) 11,351.94
3.5 ผู้บังคับหมู่ (ดาบตำรวจถึง สิบตำรวจตรี)	(180) 10,945	-
การบริโภคน้ำมัน(c)	10,945.39	13,720.19
N = 283	180	103

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บคือ จำนวนข้าราชการตำรวจ (นาย)

ที่มา: จากการคำนวณ

จำนวนตัวอย่าง	283
Mean	11,904.89
Median	10,500.00
Mode	7,280
Std. Deviation	5,254.496
Variance	27,609,727.346
Skewness	1.327
Std. Error of Skewness	.145
Kurtosis	1.636
Std. Error of Kurtosis	.289
Maximum	31,750
Minimum	4,000

ภาพที่ 4.2 แสดงระดับเงินเดือนเฉลี่ยของข้าราชการตำรวจ

ที่มา: จากการคำนวณ

รายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 11,904.89 บาทต่อเดือน โดยเงินเดือนสูงสุด 31,750 บาทต่อเดือน และต่ำสุดเท่ากับ 4,000 บาท และความเบ้ของเส้นการกระจายความถี่ของรายได้กลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่ารายได้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากจะอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยเบ้มาทางขวา และกว่าร้อยละ 10 ของตัวอย่างมีรายได้สูงกว่า 20,000 บาทต่อเดือน โดยขณะที่ความโด่งสูงสุดของเส้นการกระจายยังมีอยู่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยหรือรายได้ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใกล้เคียงกันและใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย

4.2 การวิเคราะห์สภาพการใช้จ่ายของผู้บริโภค

จากตารางที่ 4.4 หากพิจารณาการบริโภคแบ่งตามระดับการศึกษาของข้าราชการทั้งสองกลุ่มพบว่าในระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับการบริโภคเฉลี่ยของข้าราชการทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกันแทบแตกต่างกันไม่มากนักซึ่งอาจเป็นเพราะการบริโภคส่วนใหญ่ต้องจ่ายให้กับค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพเป็นส่วนมากในจำนวนที่เท่าๆกันเกือบทุกเดือนเช่นค่าบริโภค-อุปโภค ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง ค่าอุปการะฯลฯ

ส่วนสำหรับตัวแปรอื่นๆที่สำคัญการศึกษาจะพบว่าระดับการศึกษาไม่ได้มีผลมากนักต่อการบริโภค เนื่องจากโครงสร้างของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง คือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ซึ่งก็คือปัจจัยสี่ ดังนั้นไม่ว่าจะอยู่ในการศึกษาระดับใดก็ย่อมต้องการบริโภคในปัจจัยสี่เหมือนกัน ส่วนการบริโภคนอกเหนือความจำเป็นในการดำรงชีพนั้นอาจแตกต่างกันมากบ้างน้อยบ้างตาม ความชอบ และรสนิยมของแต่ละบุคคล เช่นค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง เป็นต้น

แต่หากพิจารณาจากการบริโภคเฉลี่ยที่แบ่งตามช่วงอายุ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ายิ่งช่วงอายุสูงขึ้น การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นตามช่วงอายุเช่นกัน ซึ่งเป็นเพราะเมื่ออายุสูงขึ้นรายได้น่าจะมากขึ้นฉะนั้นการบริโภคจึงสูงขึ้นด้วยซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของ Keynes นอกจากนี้การที่ช่วงอายุสูงขึ้นการบริโภคน่าจะเพิ่มขึ้นเพราะการสมรส มีครอบครัวต้องอุปการะเลี้ยงดู บุตร ธิดา ผู้พึ่งพิง ถ้าผู้ถูกอุปการะเหล่านั้นยังมีได้อยู่ในวัยแรงงานก็จะยิ่งทำให้ การบริโภคสูงขึ้น ซึ่งขนาดของครอบครัวก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การบริโภคสูงขึ้น ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2

เมื่อพิจารณาการบริโภคเฉลี่ยตามระดับชั้นยศเห็นได้ว่าในระดับรองผู้กำกับมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 19,675 บาทและ ลดหลั่นกันลงมาตามระดับชั้นยศซึ่งเรียงจากชั้นยศมากไปสู่อันดับน้อยคือระดับสารวัตร 19,450 บาทและ 15,921.42 บาท ระดับรองสารวัตร 11,351.94 บาทและสุดท้ายระดับผู้บังคับหมู่ 10,945 บาท ทั้งนี้เนื่องจากการที่มียศสูงขึ้นค่าใช้จ่ายก็มากขึ้นตามรายได้

วิทยุ และตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงขึ้น เช่นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงาน ค่าใช้จ่ายทางสังคมเพราะเป็นที่รู้จัก มีบุคคลนับหน้าถือตามากขึ้น การบริโภคจึงสูงขึ้น

จากการศึกษาพบว่าอายุและระดับชั้นยศมีความสัมพันธ์กับการบริโภคในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่อมีอายุ และ ระดับชั้นยศสูงขึ้น การบริโภคก็จะสูงขึ้นตามด้วย คือข้าราชการตำรวจจะมีรายได้มากขึ้นตามช่วงอายุที่มากขึ้น เนื่องจากรายได้ของข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและสัญญาบัตรนี้ ขึ้นตามขั้นของเงินเดือน โดยปกติแล้วในหนึ่งปีงบประมาณข้าราชการตำรวจจะได้ขึ้นโดยเฉลี่ยแล้วคือปีละขั้นเป็นเงินโดยประมาณ คือ ห้าร้อยบาท/ขั้น ทั้งนี้มีความแตกต่างของรายได้อยู่ที่จำนวนขั้นที่ได้รับในแต่ละปีด้วย เช่น หากมีผลการทำงานดีอาจได้รับการพิจารณาได้ถึง 1.5 – 2 ขั้น ซึ่งทำให้ได้รับเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ก็ขึ้นกับระยะเวลาที่ข้าราชการตำรวจแต่ละนายเข้ามารับราชการอีกด้วย หากรับราชการมานานย่อมได้รับขั้นสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่เพิ่งเข้ารับการบรรจุทั้งชั้นประทวนและสัญญาบัตร ฉะนั้นรายได้ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรมีความแตกต่างกันโดยขึ้นกับช่วงอายุ สำหรับข้าราชการชั้นประทวนรายได้เฉลี่ยจะต่ำกว่าระดับสัญญาบัตร เพราะระดับเงินเดือนเริ่มต้นและขั้นเงินเดือนที่เพิ่มในแต่ละปีจะต่างกัน โดยชั้นสัญญาบัตรจะมีอัตราที่สูงกว่า อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงรายได้ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนบางนายโดยเฉพาะผู้รับราชการมานานหลายปีอาจจะสูงกว่าเงินเดือนของชั้นสัญญาบัตรบางนาย โดยเฉพาะผู้มีอายุราชการอ่อนกว่ามาก

ตารางแสดงที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายแยกตามแต่ละประเภท และลำดับตามความสำคัญของการใช้จ่าย รายได้และหนี้สินของข้าราชการ ตำรวจทั้ง 2 กลุ่ม

ค่าเฉลี่ย	ขั้น ประทวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ขั้น สัญญาบัตร	ร้อยละ
1) ค่าใช้จ่ายบริโภค	2,989.81	27.31	1) ค่าใช้จ่ายบริโภค	3,643.69	26.55
2) ค่าใช้จ่ายผู้พึ่งพิง	1,708.89	15.61	2) ค่าใช้จ่ายการเดินทาง	1,820	13.26
3) ค่าใช้จ่ายการเดินทาง	1,344.67	12.28	3) ค่าใช้จ่ายผู้พึ่งพิง	1,786.41	13
4) ค่าใช้จ่ายพักผ่อนหย่อนใจ	1,073.78	9.8	4) ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค	1,405.34	10.24

5) ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค	1,023.31	9.34	5) ค่าใช้จ่ายพักผ่อนหย่อนใจ	1,259.42	9.17
6) ค่าใช้จ่ายอุปโภค	903.83	8.25	6) ค่าใช้จ่ายเสื้อผ้าเครื่องประดับ	999.51	7.28
7) ค่าใช้จ่ายเสื้อผ้าเครื่องประดับ	747.22	6.82	7) ค่าใช้จ่ายงานสังคม	800	5.83
8) ค่าใช้จ่ายงานสังคม	603.33	5.51	8) ค่าใช้จ่ายอุปโภค	776.7	5.66
9) ค่าใช้จ่ายการปฏิบัติงาน	285.01	2.6	9) ค่าใช้จ่ายสินค้าคงทน	724.27	5.27
10) ค่าใช้จ่ายสินค้าคงทน	266.06	2.43	10) ค่าใช้จ่ายการปฏิบัติงาน	504.85	3.67
ค่าใช้จ่ายรวม	10,945.90	100	ค่าใช้จ่ายรวม	13,720.19	100
รายได้	18,241.67		รายได้	24,651.88	
หนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน	17,158.28		หนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน	19,117.15	

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงรายได้เฉลี่ยและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแยกตามประเภทของค่าใช้จ่ายต่างๆ ของข้าราชการตำรวจทั้งสองกลุ่มจะเห็นว่าข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีค่าเฉลี่ยในการบริโภคมากกว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนโดยส่วนใหญ่ เช่น ค่าใช้จ่ายในการบริโภค ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หรือค่าใช้จ่ายงานสังคม รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากข้าราชการตำรวจระดับชั้นสัญญาบัตรมีระดับชั้นยศที่สูงกว่าจึงมีรายได้มากกว่าทำให้มีความสามารถในการบริโภคได้มากกว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนซึ่งก็เป็นไปตามทฤษฎีตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2

หากพิจารณาถึงความจำเป็นในการบริโภค จะพบว่าการบริโภคส่วนใหญ่ของข้าราชการทั้งสองกลุ่มจะมีความจำเป็นในการบริโภคปัจจัยสี่ อันได้แก่ การบริโภคอาหาร เครื่องอุปโภค เครื่องนุ่งห่ม ค่าสาธารณูปโภค ที่อยู่อาศัย สินค้าคงทน รวมถึงค่าใช้จ่ายประจำอื่นๆ เช่น ค่าอุปการะเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ฯลฯ เป็นส่วนมากซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายส่วนมากอยู่ในค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 0.27 หรือร้อยละ 27 ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน และคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 0.26 หรือร้อยละ 26 ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร

พิจารณาค่าใช้จ่ายของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายอุปการะผู้พึ่งพิงคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 0.15 หรือร้อยละ 15 และค่าใช้จ่ายในการเดินทางคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 0.12 หรือร้อยละ 12 ต่อค่าใช้จ่ายรวม ตามลำดับ ในส่วนของข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ค่าใช้จ่ายที่รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 0.132 หรือร้อยละ 13.2 และค่าใช้จ่ายอุปการะผู้พึ่งพิงคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 0.13 หรือร้อยละ 13 ต่อค่าใช้จ่ายรวม ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้ เป็นค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างคงที่เปลี่ยนแปลงน้อย ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเป็นประจำและบริโภคอยู่เสมอ นอกจากนี้ในส่วนของหนี้สินข้าราชการชั้นสัญญาบัตรก็มีจำนวนมากกว่าชั้นประทวนเป็นจำนวน 19,117.15 บาท และ 17,158.28 บาท ตามลำดับ

4.3 การวิเคราะห์การบริโภคของข้าราชการตำรวจตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes

การศึกษาการบริโภคของข้าราชการตำรวจระหว่างข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและข้าราชการตำรวจสัญญาบัตรตามแนวคิดของ Keynes ที่ว่าเมื่อรายได้สูงขึ้นค่า APC ก็จะลดลง ซึ่งแสดงถึงค่าของ MPC จะน้อยกว่าค่าของ APC เสมอ โดยจะทำการทดสอบทั้งภาพรวมและในแต่ละระดับชั้นยศ ดังนี้

ก) การทดสอบในภาพรวม ตามตารางที่ 4.6 แสดง รายได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย และสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยข้าราชการตำรวจทั้งหมด

ตารางที่ 4.6 แสดงรายได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย และ สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยข้าราชการตำรวจทั้งหมด

ข้าราชการตำรวจทั้งหมด N=283	รายได้	ค่าใช้จ่าย	สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้ (c/y)
1) กลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ย N=101	35,350.00	16,367.00	0.462
2) ค่าเฉลี่ย	20,574.71	11,955.62	0.58
3) กลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	12,375.24	9,507.55	0.768

N=182			
-------	--	--	--

ที่มา: จากการคำนวณ

ตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes กล่าวว่า รายได้เป็นตัวกำหนดการบริโภค ซึ่งการเปลี่ยนแปลงรายได้จะทำให้การบริโภคเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน แต่การเปลี่ยนแปลงของระดับการบริโภคจะต้องมีค่าน้อยกว่า ระดับการเปลี่ยนแปลงของรายได้ กล่าวคือ เมื่อรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคก็จะเพิ่มขึ้นด้วย แต่จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของระดับรายได้และ อัตราส่วนระหว่างรายจ่ายเพื่อการบริโภคกับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ (ค่า APC) นั้น อาจมีค่าสูงกว่า หรือเท่ากับ หรือน้อยกว่าหนึ่งก็ได้ และเมื่อระดับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้สูงขึ้น ค่า APC จะลดลง หากระดับรายได้ยังสูงขึ้นเรื่อยๆ ค่า APC ก็จะลดลงเรื่อยๆเช่นกัน แต่ไม่เท่ากับศูนย์เพราะเหตุที่ว่า ไม่ว่าจะบุคคลจะเป็นผู้มีรายได้หรือไม่ ก็ยังจำเป็นต้องบริโภคเพื่อดำรงชีพอยู่จำนวนหนึ่งเสมอ เช่นปัจจัยสี่ เป็นต้น

จากตารางข้างต้นหากพิจารณารายได้และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของกลุ่มที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยจะพบว่าค่า c/y ของกลุ่มที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย จะมีค่า c/y ลดต่ำกว่า ค่า c/y ณ ค่าเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.462 ซึ่ง c/y ณ ค่าเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 0.58 ส่วนกลุ่มที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย จะมีค่า c/y สูงขึ้นกว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.768 ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่ว่า เมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้น ค่า APC (c/y) จะลดลง เห็นได้จากรายได้เฉลี่ยของกลุ่มที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 35,350.00 บาท ค่า c/y มีค่าลดลง ส่วนกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย รายได้เฉลี่ย เท่ากับ 12,375.24 บาท ค่า c/y มีค่าสูงขึ้น และค่า c/y ของกลุ่มที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (กลุ่มจน)จะมี ค่า c/y มากกว่า กลุ่มที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย (กลุ่มรวย) เสมอ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีข้างต้น

ข) การทดสอบในระดับชั้นประทวน

ตารางที่ 4.7 แสดง รายได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย และสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ย
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน N=180	รายได้	ค่าใช้จ่าย	สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้ (c/y)
1) กลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ย N=71	29,058.45	14,790.23	0.51
2) ค่าเฉลี่ย	18,241.67	10,945.90	0.6
3) กลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย N=109	11,195.88	8,441.78	0.75

ที่มา: จากการคำนวณ

พิจารณาในกลุ่มข้าราชการตำรวจชั้นประทวนด้วยกันค่า c/y เฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มนี้ มีค่าเท่ากับ 0.6 กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ย(กลุ่มรวย) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่ามากโดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 14,790.23 บาท และมีค่า c/y เท่ากับ 0.51 ซึ่งค่า c/y ของกลุ่มนี้ต่ำกว่าค่า c/y เฉลี่ย ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย(กลุ่มจน) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่ำกว่ามาก โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 8,441.78 บาท และมีค่า c/y เท่ากับ 0.75 ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่ว่าเมื่อ เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น ค่า c/y จะลดลง และค่า c/y ของกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย(กลุ่มจน)จะมีค่า c/y มากกว่า กลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ย(กลุ่มรวย)

ค) การทดสอบในระดับชั้นสัญญาบัตร

ตารางที่ 4.8 แสดง รายได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย และ สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยข้าราชการ ตำรวจชั้นสัญญาบัตร

ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร N=103	รายได้	ค่าใช้จ่าย	สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้(c/y)
1) กลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ย N=41	41,421.46	17,402.68	0.42

2) ค่าเฉลี่ย	24,651.88	13,720.19	0.55
3) กลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย N=62	13,562.32	11,285.00	0.83

ที่มา: จากการคำนวณ

พิจารณาในกลุ่มข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ค่า c/y เฉลี่ยโดยรวมของกลุ่มนี้ มีค่าเท่ากับ 0.55 กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ย(กลุ่มรวย) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่ามากโดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 17,402.68 บาท และมีค่า c/y เท่ากับ 0.42 ซึ่งค่า c/y ของกลุ่มนี้ต่ำกว่าค่า c/y เฉลี่ย ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (กลุ่มจน) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่ำกว่า โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 11,285.00 บาทและมีค่า c/y เท่ากับ 0.83 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเช่นเดียวกันว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น ค่า APC (c/y) จะลดลง และค่า APC ของกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย(กลุ่มจน)จะมีค่า APC มากกว่า กลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ย (กลุ่มรวย)

สรุป

จากการวิเคราะห์ของการใช้จ่ายต่อรายได้ในแต่ละกลุ่มชั้นยศ และภาพรวมแล้วจะพบว่าแนวคิดของการบริโภคตามทฤษฎีของ Keynes ยังคงสามารถอธิบายได้ว่าผู้ที่มีรายได้สูงขึ้นจะมีค่า APC ลดลง คือค่าของ $MPC < APC$ เสมอ ณ ทุกระดับรายได้ ซึ่งแม้แต่การวิเคราะห์ในระหว่างชั้นยศ (ประทวนและสัญญาบัตร) ก็จะพบข้อสรุปเช่นเดียวกัน โดยในตารางที่ 4.8 และ 4.9 จะพบว่ารายได้เฉลี่ยของข้าราชการตำรวจในชั้นประทวนจะมีรายได้น้อยกว่าชั้นสัญญาบัตร ในขณะที่ค่า APC (c/y) จะสูงกว่า กล่าวคือรายได้ของเฉลี่ยของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเท่ากับ 18,241.67 บาท/เดือน ในขณะที่ค่า APC (c/y) ของข้าราชการตำรวจระดับประทวนเท่ากับ 0.6 เทียบกับค่า APC(c/y) ที่ 0.55 ของข้าราชการตำรวจระดับชั้นสัญญาบัตร

4.4 การวิเคราะห์พฤติกรรมและปัจจัยที่กำหนดการบริโภคของข้าราชการตำรวจ

การวิเคราะห์พฤติกรรมและปัจจัยที่กำหนดการบริโภคของข้าราชการตำรวจ ในการศึกษาครั้งนี้จะกำหนดให้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่คาดว่าจะเป็นผลต่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจอันประกอบด้วย รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ (Y) สินทรัพย์ถาวร (F_A) สินทรัพย์หมุนเวียน/ทางการเงิน (C_A) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) ระดับชั้นยศ (RANK) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (R) ตามแนวคิดและข้อสมมติฐานที่ปรากฏในบทที่ 2

การคำนวณสมการการบริโภคของข้าราชการตำรวจโดยวิธีการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) ซึ่งสามารถประมาณค่าได้จากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square Method : OLS) รวมทั้งวิธีการคำนวณตามวิธีการ Stepwise Selection เพื่อหาตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติของสมการการบริโภคดังกล่าว จะพบว่าสมการที่มีความเหมาะสมที่จะอธิบายถึงพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจทั้งหมด คือ

$$C = 6207.010 + 0.204Y + 0.001 F_A + 403.434 \text{ SIZE} \quad (4.1)$$

$$(9.149) \quad (8.323) \quad (3.214) \quad (2.501)$$

$$R^2 = 0.330 \quad \text{adjusted-} R^2 = 0.323 \quad F\text{-Stat} = 45.756$$

โดยค่าในวงเล็บคือ ค่า t-statistic

จากสมการข้างต้นจะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์คงที่ของการบริโภคเมื่อรายได้เท่ากับศูนย์ หรือจุด a (Autonomous Consumption = C_a) มีค่าที่ค่อนข้างสูงซึ่งมีค่าเท่ากับ 6207.010 แสดงให้เห็นว่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจจะเป็นการใช้จ่ายในสินค้าที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีพเป็นอย่างมาก นอกจากนี้เป็นค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างคงที่ ที่จะต้องจ่ายในแต่ละเดือน เช่น รายจ่ายประจำ และมีจำนวนที่สูง เมื่อเทียบกับรายได้ ซึ่งจะเห็นได้จากสัดส่วนของค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีพต่อค่าใช้จ่ายรวม ในขณะที่ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการพบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจมีความสัมพันธ์กับรายได้ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น 1 บาท แล้ว ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจจะเพิ่มขึ้น 0.204 บาท/เดือน กล่าวคือ เมื่อข้าราชการตำรวจมีรายได้มากขึ้นการบริโภคก็จะมากขึ้นด้วยตามทฤษฎีของ Keynes โดยมีค่า Marginal Propensity to Consume (MPC) ที่ 0.204

ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจมีความสัมพันธ์กับสินทรัพย์ถาวรในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้น 1 บาท แล้ว ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจจะเพิ่มขึ้น 0.001 บาท/เดือน กล่าวคือเมื่อข้าราชการตำรวจจะมีสินทรัพย์ถาวรมากขึ้นการบริโภคก็จะมากขึ้นด้วย แต่ก็จะมีอิทธิพลต่อการบริโภคน้อยกว่ารายได้

ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจมีความสัมพันธ์กับขนาดของครัวเรือนในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าขนาดของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 1 คน แล้ว ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจจะเพิ่มขึ้น 403.434 บาท/เดือน กล่าวคือเมื่อข้าราชการตำรวจจะมีขนาดของครอบครัวใหญ่ขึ้นการบริโภคก็จะมากขึ้นด้วย

สมการข้างต้นสามารถอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรได้กว่าร้อยละ 33 โดยตัวแปรอิสระที่นำมาอธิบายได้แก่ รายได้ สินทรัพย์ถาวร ขนาดของครัวเรือน ไปด้วย มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 ดังนั้น สมการนี้จึงเป็นสมการที่สามารถอธิบายถึงปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายรวมในการบริโภคได้อย่างดี

ตารางที่ 4.9 แสดงสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพและนอกเหนือการดำรงชีพต่อค่าใช้จ่ายรวม และต่อรายได้

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อค่าใช้จ่ายรวม	ข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวน	ข้าราชการตำรวจ ชั้นสัญญาบัตร
ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ	0.51	0.51
ค่าใช้จ่ายนอกเหนือการดำรงชีพ	0.49	0.49
สัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อรายได้		
ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ	0.3	0.28
ค่าใช้จ่ายนอกเหนือการดำรงชีพ	0.29	0.27
หนี้สินและเงินออม	0.41	0.45

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพรวมถึงค่าใช้จ่ายประจำ (เช่น ค่าใช้จ่ายอุปโภค บริโภค สาธารณูปโภค ค่าเดินทาง ค่าอุปการะผู้พิการ ค่าผ่อนสินค้า ฯลฯ) และค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากการดำรงชีพ (ค่าใช้จ่ายทางสังคม ค่าเสื้อผ้า-เครื่องประดับ ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ความบันเทิงต่าง ๆ ฯลฯ) ต่อ ค่าใช้จ่ายรวม พบว่า สัดส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพฯ ต่อค่าใช้จ่ายรวมของทั้งกลุ่มข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรไม่แตกต่างกันซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 0.51 หรือเท่ากับ 51% ของค่าใช้จ่ายรวม แสดงให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจโดยส่วนมากอยู่ในค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพและค่าใช้จ่ายประจำในชีวิตประจำวันเป็นจำนวนมาก ส่วนค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากการดำรงชีพ ก็มีสัดส่วนที่สูงใกล้เคียงกัน ซึ่งมีจำนวน 0.49 หรือคิดเป็น 41% ของค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมด

เมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพรวมถึงค่าใช้จ่ายประจำและค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากการดำรงชีพ ต่อรายได้แล้ว พบว่าสัดส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพฯ

ต่อ รายได้ของกลุ่มข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตร มีจำนวน ใกล้เคียงกัน คือ 0.3 และ 0.28 ตามลำดับ หรือเท่ากับ 30% และ 28 % ของรายได้ และสัดส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากการดำรงชีพต่อรายได้ ของกลุ่มข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตร มีจำนวน 0.29 และ 0.27 หรือเท่ากับ 29 % และ 27 % ของรายได้ ตามลำดับ ซึ่งหากพิจารณารวมค่าใช้จ่ายทั้งสองประเภทนี้ต่อรายได้แล้ว พบว่ามีสัดส่วนเกินครึ่งของรายได้ทั้งหมดทั้งกลุ่มของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตร ส่วนต่างของสัดส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายกับรายได้นี้จะอยู่ในหนี้สินและเงินออมอีกส่วนหนึ่งคิดเป็นสัดส่วน 0.41 และ 0.45 หรือเท่ากับ 41% และ 45% ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรตามลำดับ

จากผลการศึกษาที่ได้สนับสนุนค่าสัมประสิทธิ์คงที่ของสมการ(4.1) ที่ว่า ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรต่างก็มีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคอยู่ในค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพรวมถึงค่าใช้จ่ายประจำ อยู่เป็นจำนวนมากทั้งในค่าใช้จ่ายรวมและในรายได้ และเป็นสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

เพื่อทดสอบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆหรือไม่จึงได้ทดสอบและผลปรากฏออกมาตามสมการ ดังนี้

$$C_{\text{เพื่อการดำรงชีพ}} = 3155.456 + 0.132Y \quad (4.2)$$

(7.510) (7.915)

$$R^2 = 0.235 \quad \text{adjusted-} R^2 = 0.230 \quad F\text{-Stat} = 43.087$$

โดยค่าในวงเล็บคือ ค่า t-statistic

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการพบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ ของข้าราชการตำรวจมีความสัมพันธ์กับรายได้ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น 1 บาท แล้ว ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพของข้าราชการตำรวจจะเพิ่มขึ้น 0.132 บาท/เดือน กล่าวคือ เมื่อข้าราชการตำรวจมีรายได้มากขึ้นค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ ก็จะมากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามก็ไม่น่าแปลกใจที่ค่า Marginal Propensity to Consume (MPC) ของการบริโภคประเภทนี้ของข้าราชการตำรวจจะมีค่าน้อยเพียงประมาณ 0.132 เท่านั้น เพราะหากรายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคในส่วนนี้ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงตามรายได้แต่ไม่มากนัก ซึ่งการใช้จ่ายขั้นพื้นฐานอาจจะสูงขึ้นหรือการใช้ของใช้ในชีวิตรประจำวันที่ดีขึ้น แต่ก็ไม่มากนักเพราะสิ่งของเหล่านี้จะมีการบริโภคอยู่แล้วในระดับหนึ่งถึงแม้รายได้จะเป็นเท่าไรก็ตาม เพียงแต่จะปรับระดับให้ดีขึ้นเมื่อมีฐานะดีขึ้น บางเล็กน้อยจากที่จำเป็นต้องบริโภคอยู่แล้ว

จากผลการศึกษาข้างต้นเราจะทำการศึกษาต่อถึงปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพในแต่ละระดับชั้นยศทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ดังนี้

ในระดับข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

$$C_{\text{เพื่อการดำรงชีพ}} = 2124.666 + 0.136Y + 339.806 \text{ SIZE} \quad (4.3)$$

(3.819) (5.877) (2.638)

$$R^2 = 0.224 \quad \text{adjusted-} R^2 = 0.216 \quad \text{F-Stat} = 25.611$$

โดยค่าในวงเล็บคือ ค่า t-statistic

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการพบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน มีความสัมพันธ์กับรายได้ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น 1 บาท แล้ว ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนจะเพิ่มขึ้น 0.136 บาท/เดือน กล่าวคือ เมื่อข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีรายได้มากขึ้นการบริโภคก็จะมากขึ้นด้วย

ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีความสัมพันธ์กับขนาดของครัวเรือนในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้าขนาดของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 1 คน แล้ว ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจจะเพิ่มขึ้น 339.806 บาท/เดือน กล่าวคือเมื่อข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีขนาดของครอบครัวใหญ่ขึ้นการบริโภคก็จะมากขึ้นด้วย

ในระดับข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร

$$C_{\text{เพื่อการดำรงชีพ}} = 3826.895 + 0.129Y \quad (4.4)$$

(4.594) (4.789)

$$R^2 = 0.185 \quad \text{adjusted-} R^2 = 0.177 \quad \text{F-Stat} = 22.937$$

โดยค่าในวงเล็บคือ ค่า t-statistic

ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการพบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรพบว่า มีความสัมพันธ์กับรายได้ในเชิงบวก ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น 1 บาท แล้ว ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของข้าราชการตำรวจ

ชั้นสัญญาบัตรจะเพิ่มขึ้น 0.129 บาท/เดือน กล่าวคือ เมื่อข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีรายได้มากขึ้นการบริโภคก็จะมากขึ้นด้วย

จากสมการ (4.3) และ (4.4) พิจารณาค่า MPC รายได้ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน และสัญญาบัตรพบว่า MPC ณ ระดับรายได้สูงจะมีค่าต่ำกว่า MPC ณ ระดับรายได้ต่ำ $MPC_{\text{คนจน}} > MPC_{\text{คนรวย}}$ เนื่องจากรายได้น้อยแต่จำเป็นต้องบริโภคเหมือนกัน ค่า $MPC_{\text{คนจน}}$ จึงมากกว่าคนรวย เห็นได้ว่า ค่า MPC ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนมีค่าต่ำกว่าสัญญาบัตร ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 2

เมื่อพิจารณาค่า Autonomous Consumption = C_a ของส่วนที่เป็นการใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ ทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรพบว่ามีค่าสูง มีค่าเท่ากับ 2124.666 และ 3826.895 ตามลำดับแสดงว่าข้าราชการตำรวจทั้งสองกลุ่มนี้มีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเป็นค่าใช้จ่ายที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีพเป็นอย่างมาก และเป็นค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างคงที่ ที่จะต้องจ่ายในแต่ละเดือนและมีจำนวนที่สูง เช่นรายจ่ายประจำ ดังตารางที่ 4.5 ซึ่งผลการศึกษาสมการที่ (4.3) และ (4.4) สอดคล้องกับสมการที่ (4.1) ข้างต้น นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพของข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มีมากกว่าชั้นประทวนอาจจะเป็นเพราะข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงกว่าชั้นประทวน การใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพถึงแม้จะเหมือนกันในทั้งสองกลุ่มแต่กลุ่มที่มีรายได้สูงนั้นมักจะใช้ของที่มีราคาสูงกว่า/หรือเกรดดีกว่า

สรุป จากผลการศึกษาข้างต้นพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคตามทฤษฎีของ Keynes คือ รายได้ซึ่งเป็นปัจจัยที่กำหนดการบริโภคโดยตรง รวมถึงสินทรัพย์ถาวร ขนาดของครัวเรือน และระดับชั้นยศ ซึ่งเป็นปัจจัยกำหนดการบริโภคทางอ้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

DRU

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการศึกษาสภาพการใช้จ่ายและพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ สายงานอำนวยการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจโดยแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes ที่ว่ารายได้เป็นตัวกำหนดโดยตรงของการบริโภค ส่วนปัจจัยอื่นๆเป็นตัวกำหนดโดยอ้อมของการบริโภค ซึ่งนำมาสู่แนวคิดหลักในการกำหนดสมมติฐานเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ พบว่า

5.1.1 การวิเคราะห์สภาพการใช้จ่ายของผู้บริโภค

จากการศึกษาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรพบว่าในชั้นสัญญาบัตรมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าชั้นประทวน โดยค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของระดับชั้นประทวนเท่ากับ 10,945 บาท และ ส่วนข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร เท่ากับ 13,720.19 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายนี้จะเพิ่มขึ้นตามอายุ ระดับชั้นยศและรายได้ของข้าราชการตำรวจ ค่าใช้จ่ายโดยรวมของข้าราชการตำรวจทั้งสองกลุ่มนี้ส่วนมากอยู่ที่ค่าใช้จ่ายที่มีความจำเป็นในการบริโภคปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหาร เครื่องอุปโภค เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ

ในระดับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคคิดเป็นร้อยละ 27 ถัดมาเป็นค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูผู้พึ่งพิงคิดเป็นร้อยละ 15 และค่าใช้จ่ายในการเดินทางคิดเป็นร้อยละ 12 ต่อค่าใช้จ่ายรวม ตามลำดับ ส่วนข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคคิดเป็นร้อยละ 26 ถัดมาค่าใช้จ่ายในการเดินทางคิดเป็นร้อยละ 13.2 และเป็นค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูผู้พึ่งพิงคิดเป็นร้อยละ 13 ต่อค่าใช้จ่ายรวม

ค่าใช้จ่ายในปัจจัยสี่เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และค่าใช้จ่ายประจำที่จำเป็นต้องจ่ายในทุกๆเดือน เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าอุปการะผู้พึ่งพิง ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นค่าใช้จ่ายที่คงที่แน่นอนเปลี่ยนแปลงน้อย และยังมีความจำเป็นต้องบริโภคและใช้อยู่เสมอ

5.1.2 การวิเคราะห์การบริโภคของข้าราชการตำรวจตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes

ผลจากการศึกษาการใช้จ่ายต่อรายได้ของข้าราชการตำรวจในภาพรวมพบว่า แนวคิดของการบริโภคตามทฤษฎีของ Keynes ยังคงสามารถอธิบายได้ว่าผู้ที่มีรายได้สูงขึ้นจะมีค่า APC ลดลง คือค่าของ $MPC < APC$ เสมอ ณ ทุกระดับรายได้ พิจารณาจากค่า APC ของกลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ย พบว่ารายได้เท่ากับ 35,350 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.462 ส่วนกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย รายได้กับ 12,375.24 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.768 เป็นต้น

ซึ่งแม้แต่การวิเคราะห์ในระหว่างชั้นยศ (ระดับประทวนและสัญญาบัตร) ก็จะพบข้อสรุปเช่นเดียวกัน พบว่ารายได้เฉลี่ยของข้าราชการตำรวจในชั้นประทวนจะน้อยกว่าชั้นสัญญาบัตร รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 18,241.67 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.6 ส่วนชั้นสัญญาบัตร มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 24,651.88 บาท ค่า APC เท่ากับ 0.55 เห็นได้ว่าค่า APC ของชั้นประทวนสูงกว่าชั้นสัญญาบัตร

และเมื่อพิจารณาในระดับชั้นยศเดียวกันทั้งประทวนและสัญญาบัตรก็พบว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจะมีค่า APC ที่สูงกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย ดังนี้

1. **ชั้นประทวน** กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เท่ากับ 11,195 บาท ค่า APC เท่ากับ 0.75 กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เท่ากับ 29,058.45 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.51
2. **ชั้นสัญญาบัตร** กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เท่ากับ 13,562 บาท ค่า APC เท่ากับ 0.83 กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เท่ากับ 41,421.46 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.42

5.1.3 พฤติกรรมและปัจจัยที่กำหนดการบริโภคของข้าราชการตำรวจ

จากการศึกษาสมการค่าใช้จ่ายของข้าราชการตำรวจพบว่าปัจจัยที่กำหนดการบริโภคคือ รายได้ สินทรัพย์ถาวรและขนาดของครัวเรือน คือ เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้น 0.204 บาทต่อเดือน ส่วนสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้น 1 บาทแล้วค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้น 0.001 บาทต่อเดือน ปัจจัยตัวสุดท้ายที่มีผลคือขนาดของครัวเรือน ถ้ามีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้น 1 คนแล้วค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้น 403.434 บาทต่อเดือน

สำหรับปัจจัยในการกำหนดการบริโภคดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะอธิบายสมการการบริโภคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 นอกจากนี้ยังพบว่าทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรมีส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ รวมถึงค่าใช้จ่ายประจำต่อค่าใช้จ่ายรวมเป็นจำนวนมาก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51 ทั้งสองระดับชั้นยศ และ ค่าใช้

จ่ายเพื่อการดำรงชีพต่อรายได้คิดเป็นร้อยละ 30 และ ร้อยละ 28 ของชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ตามลำดับ ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 4

5.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย

1) จากการศึกษาพบว่าข้าราชการตำรวจมีค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพอยู่เป็นจำนวนมาก รวมทั้งค่าใช้จ่ายประจำอื่นๆที่ต้องจ่ายในแต่ละเดือน และมีแนวโน้มสูงขึ้น ตามภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวน ดังนั้นเพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เห็นควรส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจสร้างรายได้เสริมเพิ่มในทางสุจริตนอกเวลาราชการ เช่น ขับรถรับจ้างไม่ประจำทางหลังเลิกงาน เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามบริษัทต่าง หรือร้านขายทอง ขายอาหาร ขายประกัน ขายสินค้า หรือทำธุรกิจอื่นๆที่ถนัดหรือตามความสามารถที่ทำได้

หรือในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการใช้เงิน เช่น ประสบภัยธรรมชาติ ฯลฯ หน่วยงานต้นสังกัดของข้าราชการตำรวจ ควรมีงบประมาณรองรับเพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ข้าราชการตำรวจ กู้ ในอัตราดอกเบี้ยที่ไม่สูงมากนัก เป็นการให้กู้เพื่อความจำเป็นอย่างแท้จริง

2) ข้าราชการตำรวจที่มีรายได้ไม่พอต่อค่าใช้จ่ายควรประหยัดและอดออม รู้จักวางแผนทางการเงิน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรจัดสัมมนาวิธีการวางแผนทางการเงินให้แก่ข้าราชการตำรวจทั้งหลาย โดยเชิญเจ้าหน้าที่ผู้มีความชำนาญจากสถาบันการเงินต่างๆ มาให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ซึ่งให้เห็นประโยชน์แห่งการออมและโทษแห่งการเป็นหนี้ เพื่อป้องกันการเกิดหนี้สินจากความต้องการบริโภคจนเกินกำลังฐานะของตนเอง

แนะนำวิธีการลงทุนเพื่อให้เงินออมมีดอกผลเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้มีเงินออมเก็บไว้หลังเกษียณอายุราชการเป็นก้อน ข้าราชการตำรวจและครอบครัวจะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบาย วิธีการออมนั้นมีหลายวิธี ได้แก่ การเป็นสมาชิก กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ(กบข.) หรือเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ของหน่วยงานที่สังกัดอยู่ หรือฝากเงินกับธนาคาร หรือออมโดยการซื้อสลากออมสิน หรือเลือกซื้อหน่วยลงทุนอื่นๆที่มีความเสี่ยงไม่สูงมากนักปลอดภัย โดยเลือกซื้อกับสถาบันการเงินที่มั่นคง หรือเป็น สถาบันการเงินที่รัฐบาลเป็นประกัน เป็นต้น

3) ดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง รัฐบาลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรทำการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ความรู้และหลักการดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อกระตุ้นให้ข้าราชการตำรวจมีจิตสำนึกที่จะดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย สมถะ และมีสติในการบริโภค ไม่ฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย หลงความสะดวกสบาย บริโภคไปตามกระแสวัตถุนิยม สรรหาสินค้ามาสนองความต้องการของตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ตามผลการศึกษาเรื่องนี้ในบทที่ 4 เห็นได้ว่า หนี้เพื่อการอุปโภคคิดเป็นร้อยละ

33.2 ซึ่งสูงเป็นอันดับหนึ่ง แม้มีเงินไม่พอก็หาหนทางกู้จากนอกระบบมาบริโภค จนเกิดภาวะหนี้พอกพูนขึ้น กู้แล้วซ้ำเล่าจนกลายเป็นวัฏจักรหนี้

4) องค์กรหรือหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานต้นสังกัดควรมีส่วนช่วยเหลือในด้านสวัสดิการต่างๆแก่ข้าราชการตำรวจ เช่น อาหารกลางวัน ค่าปฏิบัติราชการล่วงเวลา(โอที) หรือค่าตอบแทนอื่นๆ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป อีกทั้งผู้บังคับบัญชาาระดับสูง (ผู้บริหารหรือผู้มอบนโยบาย) ควรให้ความสำคัญและใส่ใจความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชาาระดับล่าง เนื่องจากเป็นผู้ปฏิบัติงานโดยตรงทำให้งานเดินหน้า ว่ามีปัญหาเดือดร้อนในการดำรงชีพหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ

5) เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ภาวะค่าครองชีพสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในด้านบริโภค-อุปโภคก็สูงขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงเงินเดือนของกลุ่มข้าราชการในส่วนต่างๆว่าเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ หรือปรับปรุงค่าตอบแทนค่าครองชีพ หรือ มีเงินประจำตำแหน่งที่เหมาะสมแก่ความรับผิดชอบ ซึ่งอาจจัดสรรมาจาก การกำหนดอัตราส่วนจากค่าปรับจากผู้กระทำความผิดต่างๆในส่วนภารกิจและหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

6) จัดให้มีร้านค้าจำหน่ายสินค้าอุปโภค-บริโภคที่ราคาต่ำกว่าท้องตลาดทั่วไปเพื่อเป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ให้แก่ข้าราชการตำรวจที่รายได้น้อยเพื่อเป็นสวัสดิการ

7) ข้าราชการตำรวจควรลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกหรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้น้อยที่สุดซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละปัจเจกบุคคลว่าค่าใช้จ่ายในส่วนนั้นคืออะไร

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาการบริโภคของข้าราชการตำรวจสายปฏิบัติการร่วมด้วย
2. ศึกษาถึงค่าใช้จ่ายต่างๆที่ไม่สามารถเบิกได้แต่จำเป็นต้องจ่ายเช่นค่ารักษาพยาบาล บางโรค
3. ศึกษาสภาพหนี้สินโดยละเอียด เหตุที่ก่อหนี้ไม่มีที่สิ้นสุด
4. ศึกษาปัจจัยอื่นๆที่คาดว่าน่าจะมีผลต่อการบริโภค เพื่อการวิเคราะห์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

DRU

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2544). **การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2544). **การวิเคราะห์สถิติ:สถิติเพื่อการตัดสินใจ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิรณ พงศ์มพัฒน์.(2541). **เศรษฐศาสตร์มหภาค:ทฤษฎี นโยบาย และการวิเคราะห์สมัยใหม่**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญคง หันจางสิทธิ์.(2544). **เศรษฐศาสตร์มหภาค**.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ บริษัท ไอ.เอส. พรินต์ติ้ง เฮาส์ จำกัด.
- ประพันธ์ เสวตนันท์.(2545). **เศรษฐศาสตร์มหภาค**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โพร์เชน, ริชาร์ด ที. (2544). **เศรษฐศาสตร์มหภาค ทฤษฎีและนโยบาย**. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า จำกัด.
- รัตนา สายคณิต.(2543). **หลักเศรษฐศาสตร์ II: มหเศรษฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน.(2547). **หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บทความ

- สุชาดา ถิระกุล และคณะ.(2526,9 กันยายน).“ การออมภาคครัวเรือน.” รายงานเศรษฐกิจรายเดือน.

เอกสารอื่นๆ

- วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และ วลัยภรณ์ อัดตะนันท์ (2533). **การเร่งการออมของครัวเรือนในประเทศไทย(รายงานผลการวิจัย)**.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิทยานิพนธ์

- ศรีสุข โรจน์อุ้นวงศ์.(2539). การออมระดับรายได้ของครัวเรือนไทยระหว่างชนบทและเมือง ปีพ.ศ. 2535/2536. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมหวัง เครือแก้ว.(2542). ปัจจัยที่มีผลต่อเงินออมของสมาชิกสหกรณ์เครดิตยูเนียน กรณีศึกษาสหกรณ์เครดิตยูเนียนศรีหฤทัยขลุง จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิ์พงษ์ พรหมทอง. (2544). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุธิดา เทียนมนัส.(2538). วิเคราะห์พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครูกรมสามัญศึกษา จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสกสรร ศุภแสง.(2536). การออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการกรมการปกครอง จำกัด: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ ธรรมประทีปกุล. (2539). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุสาห์ เข้มสุวรรณ.(2542). ปัจจัยกำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

DRPU
บรรณานุกรม

กรม
การ
การ
การ

ภาคผนวก

Model Summary^d

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.541 ^a	.292	.290	5774.35244	.292	116.014	1	281	.000	
2	.561 ^b	.315	.310	5691.93113	.023	9.197	1	280	.003	
3	.574 ^c	.330	.323	5639.23781	.015	6.257	1	279	.013	1.963

- a. Predictors: (Constant), total income
b. Predictors: (Constant), total income, land, car
c. Predictors: (Constant), total income, land, car, MEM
d. Dependent Variable: total expense

ANOVA^d

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	3.9E+09	1	3868286842	116.014	.000 ^a
	Residual	9.4E+09	281	33343146.1		
	Total	1.3E+10	282			
2	Regression	4.2E+09	2	2083124255	64.298	.000 ^b
	Residual	9.1E+09	280	32398080.0		
	Total	1.3E+10	282			
3	Regression	4.4E+09	3	1455077013	45.756	.000 ^c
	Residual	8.9E+09	279	31801003.1		
	Total	1.3E+10	282			

- a. Predictors: (Constant), total income
b. Predictors: (Constant), total income, land, car
c. Predictors: (Constant), total income, land, car, MEM
d. Dependent Variable: total expense

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations			Collinearity Statistics		
		B	Std. Error	Beta			Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	6926.132	579.535		11.951	.000	5785.351	8066.912						
	total income	.244	.023	.541	10.771	.000	.200	.289	.541	.541	.541	1.000	1.000	
2	(Constant)	7128.045	575.129		12.394	.000	5995.919	8260.172						
	total income	.215	.024	.475	8.805	.000	.167	.263	.541	.466	.436	.840	1.190	
	land, car	.001	.000	.164	3.033	.003	.000	.001	.354	.178	.150	.840	1.190	
3	(Constant)	6207.010	678.419		9.149	.000	4871.540	7542.480						
	total income	.204	.025	.452	8.323	.000	.156	.253	.541	.446	.408	.815	1.226	
	land, car	.001	.000	.172	3.214	.001	.000	.001	.354	.189	.158	.837	1.195	
	MEM	403.434	161.282	.124	2.501	.013	85.950	720.919	.198	.148	.123	.970	1.031	

- a. Dependent Variable: total expense

สมการที่ 4.1

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.451 ^a	.203	.200	4266.06204	.203	71.668	1	281	.000	
2	.485 ^b	.235	.230	4186.64681	.032	11.762	1	280	.001	1.817

- a. Predictors: (Constant), total income
 b. Predictors: (Constant), total income, พตท.สว.
 c. Dependent Variable: FIXEXP

ANOVA^c

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	1.3E+09	1	1304309258	71.668	.000 ^a
	Residual	5.1E+09	281	18199285.3		
	Total	6.4E+09	282			
2	Regression	1.5E+09	2	755232601	43.087	.000 ^b
	Residual	4.9E+09	280	17528011.5		
	Total	6.4E+09	282			

- a. Predictors: (Constant), total income
 b. Predictors: (Constant), total income, พตท.สว.
 c. Dependent Variable: FIXEXP

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		
		B	Std. Error	Beta			Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part
1	(Constant)	3152.047	428.157		7.362	.000	2309.244	3994.850			
	total income	.142	.017	.451	8.466	.000	.109	.175	.451	.451	.451
2	(Constant)	3155.456	420.188		7.510	.000	2328.327	3982.585			
	total income	.132	.017	.420	7.915	.000	.099	.165	.451	.428	.414
	พตท.สว.	3994.515	1164.749	.182	3.430	.001	1701.738	6287.292	.253	.201	.179

- a. Dependent Variable: FIXEXP

สมการที่ 4.2

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.440 ^a	.194	.189	3734.64601	.194	42.830	1	178	.000
2	.474 ^b	.224	.216	3673.67194	.030	6.958	1	177	.009

a. Predictors: (Constant), total income

b. Predictors: (Constant), total income, MEM

ANOVA^c

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	6.0E+08	1	597379870	42.830	.000 ^a
	Residual	2.5E+09	178	13947580.8		
	Total	3.1E+09	179			
2	Regression	6.9E+08	2	345640524	25.611	.000 ^b
	Residual	2.4E+09	177	13495865.6		
	Total	3.1E+09	179			

a. Predictors: (Constant), total income

b. Predictors: (Constant), total income, MEM

c. Dependent Variable: CFIX

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		
		B	Std. Error	Beta			Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part
1	(Constant)	2806.283	500.920		5.602	.000	1817.778	3794.788			
	total income	.149	.023	.440	6.544	.000	.104	.194	.440	.440	.440
2	(Constant)	2124.666	556.389		3.819	.000	1026.657	3222.676			
	total income	.136	.023	.400	5.877	.000	.090	.181	.440	.404	.389
	MEM	339.806	128.824	.179	2.638	.009	85.578	594.034	.270	.194	.175

a. Dependent Variable: CFIX

สมการที่ 4.3

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.430 ^a	.185	.177	5076.23383	.185	22.937	1	101	.000

a. Predictors: (Constant), total income

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	5.9E+08	1	591048554	22.937	.000 ^a
	Residual	2.6E+09	101	25768149.9		
	Total	3.2E+09	102			

a. Predictors: (Constant), total income

b. Dependent Variable: CFIX

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		
		B	Std. Error	Beta			Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part
1	(Constant)	3826.895	833.076		4.594	.000	2174.296	5479.494			
	total income	.129	.027	.430	4.789	.000	.076	.183	.430	.430	.430

a. Dependent Variable: CFIX

สมการที่ 4.4

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ชุดที่

เรื่อง “ พฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ สายงานอำนาจการ ”

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ส่วนที่ 2 ข้อมูลรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ส่วนที่ 3 ข้อมูลรายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ส่วนที่ 4 ข้อมูลอื่นๆและภาระทางการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้า ร้อยตำรวจโทหญิง ดวงทิพย์รัตน์ เกื่อนศิริ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กำลังดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ พฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ สายงานอำนาจการ ”

ในการนี้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวท่าน ด้วยความเป็นจริง เพื่อเป็นประโยชน์แก่ตัวท่าน ซึ่งข้อมูลนี้จะถูกปกปิดและไม่นำไปเปิดเผย หากแต่ข้อมูลดังกล่าวจะสะท้อนถึงสถานะปัญหาค่าครองชีพของข้าราชการตำรวจ สายงานอำนาจการ เท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณทุกๆ ท่าน ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าช่วยตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยครั้งนี้จะสามารถนำไปใช้พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขโครงสร้างเงินเดือน เงินช่วยเหลือ หรือสวัสดิการอื่นๆ เพื่อช่วยเหลือและเพื่อประโยชน์ ซึ่งเป็นขวัญและกำลังใจแก่ข้าราชการตำรวจ สายงานอำนาจการ ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ร้อยตำรวจโทหญิง ดวงทิพย์รัตน์ เกื่อนศิริ ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ปัจจุบันท่านเป็นข้าราชการสังกัด.....
2. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
3. อายุ ปี
4. การศึกษาระดับสูงสุดของท่าน
 - 1) มัธยมศึกษา/ปวช. 4)ปริญญาโท
 - 2) อนุปริญญา/ปวส. 5) อื่นๆ ระบุ.....
 - 3) ปริญญาตรี
5. สถานภาพสมรส
 - 1) โสด 3) หม้าย/หย่าร้าง
 - 2) สมรส 4) อื่นๆ.....
6. จำนวนบุตรคน
7. ระดับชั้นยศของท่านปัจจุบัน
 - 1) พ.ต.ท. ตำแหน่ง รองผกก. 4) ร.ต.อ. – ร.ต.ต. ตำแหน่ง รองสว.
 - 2) พ.ต.ท. ” สว. 5) ด.ต. – ส.ต.ต. ” ผบ.หมู่
 - 3) พ.ต.ต. ” สว.
8. จำนวนสมาชิกที่อยู่กับท่าน(บุตร สามี-ภรรยา บิดา-มารดา ญาติ)จำนวน.....คน
9. ที่พักอาศัยของท่านในปัจจุบัน
 - 1) เป็นบ้านพัก/แฟลตของทางราชการ 4) เช่าผู้อื่นอยู่
 - 2) เป็นของตนเองหรือคู่สมรส 5) อื่นๆ ระบุ.....
 - 3) เป็นบ้านของบิดา – มารดา

ส่วนที่ 2 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เงินเดือน ที่ท่านได้รับขณะนี้ จำนวน..... บาทและ ค่าล่วงเวลา.....บาท
2. ท่านมีรายได้อื่นๆอีกหรือไม่ 1)ไม่มี 2) มีเป็นจำนวน บาท อาชีพเสริม.....
3. รายได้คู่สมรส/ครัวเรือน จำนวน..... บาท
4. เงินสมทบค่าใช้จ่ายจากบุคคลอื่นๆ จำนวน..... บาท

ส่วนที่ 3 รายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปโภค : สบู่ ผงซักฟอก ยาสีฟัน 1) ไม่มี 2) มี จำนวน..... บาท
2. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม(ไม่รวมแอลกอฮอล์) 1)ไม่มี 2) มี จำนวน บาท

3. ค่าสาธารณูปโภค ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าโทรศัพท์ 1)ไม่มี 2) มี จำนวน บาท
4. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง เช่นนิตยสาร ภาพยนตร์ ทองเที่ยว ทานอาหาร ซัปปิ้ง
1)ไม่มี 2) มี จำนวน บาท
5. ค่าใช้จ่าย เครื่องใช้ส่วนตัว:เสื้อผ้า เครื่องประดับ 1)ไม่มี 2) มี จำนวน บาท
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 1)ไม่มี 2) มี จำนวน บาท
7. ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้า เช่นเครื่องเล่นวีซีดี สเตอริโอ 1)ไม่มี 2) มี จำนวน บาท
8. ค่าใช้จ่ายทางสังคม งานแต่งงาน งานบุญ งานศพ 1)ไม่มี 2) มี จำนวน
บาท
9. ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ 1)ไม่มี 2) มี จำนวน บาท
10. ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูอุปการะ บุตร คู่สมรส บิดา-มารดา บุคคลอื่นๆ ญาติ
1)ไม่มี 2) มีเป็นจำนวน บาท
11. บ้าน/ที่ดิน/รถยนต์ ที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เองที่ดีค่าเป็นเงินสดได้
1)ไม่มี 2) มีเป็นจำนวน บาท
12. ทรัพย์สินเช่น ทอง อัญมณี ที่ท่านคิดว่าแปลงเป็นเงินสดได้
1)ไม่มี 2) มีเป็นจำนวน บาท
13. รายจ่ายในการสะสมทุนของตนเอง หรือครอบครัว(การออมทรัพย์)
1)ไม่มี 2) มีเป็นจำนวน บาท
14. ค่าใช้จ่ายอื่นๆเช่น ผ่อนบ้าน ค่ารักษาที่เบิกไม่ได้ ผ่อนรถ การศึกษาตนเอง ฯลฯ
1)ไม่มี 2) มีเป็นจำนวน บาท ค่าใช้จ่ายคือ.....

ส่วนที่ 4 ข้อมูลอื่นๆและภาระทางการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ท่านคิดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปัจจุบันมีอัตราเท่าใด.....
2. ปัจจุบันท่านมีหนี้สินหรือไม่
1)ไม่มี 2) มีเป็นจำนวน บาท
3. วัตถุประสงค์ของการเป็นหนี้
1)เพื่อที่อยู่อาศัย 2)เพื่อซื้อสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ฯลฯ
3)เพื่อซื้อหรือซ่อมแซมยานพาหนะ 4) เพื่อการศึกษา
5) อื่นๆ.....
4. หากรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายวิธีแก้ไขปัญหของท่านคือ.....

DRU

ปัจจุบันท่านเป็นข้าราชการสังกัด.....

10. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
11. อายุ ปี
- 20 – 25 ปี 4) 36 – 40ปี
- 1) 26 – 30 ปี 5) 41 – 45 ปี
- 2) 31 – 35 ปี 6) 46 - ปีขึ้นไป
12. การศึกษาระดับสูงสุดของท่าน
- 1) มัธยมศึกษา/ปวช. 4)ปริญญาโท
- 2) อนุปริญญา/ปวส. 5) อื่นๆ ระบุ.....
- 3) ปริญญาตรี

13. ระดับชั้นยศของท่านปัจจุบัน
1) พ.ต.ท. ตำแหน่ง รองผกก.	4) ร.ต.อ.-ร.ต.ต. ตำแหน่ง รองสว.
2) พ.ต.ท. " สว.	5) ค.ต.-ส.ต.ต. " ผบ.หมู่
3) พ.ต.ต. " สว.	
14. สถานภาพสมรส
1) โสด	3) หม้าย/หย่าร้าง
2) สมรส	4) อื่นๆ.....
15. จำนวนสมาชิกที่อยู่กับท่าน(บุตร สามี-ภรรยา บิดา-มารดา ญาติ)
1) 1 – 2 คน	4) 7 คนขึ้นไป
2) 3 – 4 คน	5) ไม่มี
3) 5 – 6 คน	
16. ที่พักอาศัยของท่านในปัจจุบัน
1) เป็นบ้านพัก/แฟลตของทางราชการ	4) เช่าผู้อื่นอยู่
2) เป็นของตนเองหรือคู่สมรส	5) อื่นๆ ระบุ.....
3) เป็นบ้านของบิดา – มารดา	

ส่วนที่ 2 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เงินเดือน ที่ท่านได้รับขณะนี้
1) 4,000 – 8,000.- บาท	3) 12,001 – 16,000.- บาท
2) 8,001 – 12,000.- บาท	4) 16,000.- บาท ขึ้นไป
- /ท่านมีรายได้อื่นๆอีกหรือไม่
2. ท่านมีรายได้อื่นๆอีกหรือไม่
1) ☐ ☐ มี	4) 3,001 – 5,000.- บาท
2) 1 – 1,000.- บาท	5) 5,001 – 8,000.-บาท
3) 1,001 – 3,000.- บาท	6) 8,001.- บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 3 รายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภค ค่าสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (อาทิ สนุ่ ผงซักฟอก ยาสีฟัน ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าโทรศัพท์บ้าน ฯลฯ)
1) ไม่มี	4) 5,001 – 7,000.- บาท
2) น้อยกว่า 3,000.- บาท	5) 7,001 – 9,000.- บาท

- 3) 3,001 – 5,000.- บาท
- 6) 9,001.- บาท ขึ้นไป
2. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม(ไม่รวมแอลกอฮอล์)
- 1) ไม่มี
- 4) 5,001 – 7,000.- บาท
- 2) น้อยกว่า 3,000.- บาท
- 5) 7,001 – 9,000.- บาท
- 3) 3,001 – 5,000.- บาท
- 6) 9,001.- บาท ขึ้นไป
3. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง เช่นนิตยสาร ภาพยนตร์ ท่องเที่ยว ทานอาหาร ซ้อปิ้ง /ค่า
ใช้จ่ายส่วนตัว (เสื้อผ้า เครื่องประดับ) ซ้อสินค้าต่างๆ เช่นเครื่องเล่นดีวีดี สเตอริโอ
- 1) ไม่มี
- 4) 5,001 – 7,000.- บาท
- 2) น้อยกว่า 3,000.- บาท
- 5) 7,001 – 9,000.- บาท
- 3) 3,001 – 5,000.- บาท
- 6) 9,001.- บาท ขึ้นไป
4. ค่าใช้จ่ายอื่นๆเช่น งานแต่งงาน งานทำบุญ งานศพ และ/หรือค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติ
หน้าที่
- 1) ไม่มี
- 4) 5,001 – 7,000.- บาท
- 2) น้อยกว่า 3,000.- บาท
- 5) 7,001 – 9,000.- บาท
- 3) 3,001 – 5,000.- บาท
- 6) 9,001.- บาท ขึ้นไป
5. ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู อุปการะ บุตร คู่สมรส บิดา-มารดา บุคคลอื่นๆ ญาติ
- 1) ไม่มี
- 4) 5,001 – 7,000.- บาท
- 2) น้อยกว่า 3,000.- บาท
- 5) 7,001 – 9,000.- บาท
- 3) 3,001 – 5,000.- บาท
- 6) 9,001.- บาท ขึ้นไป
6. ท่านมีบ้าน รถ ที่ดินเป็นของตนเองหรือไม่
- 1) ไม่มี
- 4) 500,001 – 1,000,000.- บาท
- 2) น้อยกว่า 100,000.- บาท
- 5) 1,000,001.- บาท ขึ้นไป
- 3) 100,001 – 500,000.- บาท
- / ท่านมีหุ้น พันธบัตร ทอง อัญมณี
7. ท่านมีหุ้น พันธบัตร ทอง อัญมณีหรือไม่
- 1) ไม่มี
- 4) 50,001 – 100,000.- บาท
- 2) น้อยกว่า 10,000.- บาท
- 5) 100,001.- บาท ขึ้นไป
- 3) 10,001 – 50,000.- บาท
8. รายจ่ายในการสะสมทุนของตนเอง หรือครอบครัว
- 1) ไม่มี
- 4) 5,001 – 7,000.- บาท

DRPUC

อาจเพิ่ม ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับ ความเหมาะสมเรื่องเงินค่าตอบแทน และผลประโยชน์ที่ถือจากภาครัฐ เช่น เงินประจำตำแหน่งสายการเงิน เนื่องจากงานการเงินเป็นงานอำนาจการ(แบ็ค ออฟฟิศ) ที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่า ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่(ฟรอนต์ ออฟฟิศ) กับประชาชนเลย ไม่ว่าจะเป็นการเบิกเงินเดือน ค่ารักษาฯ เบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนอื่นๆ เงินประจำตำแหน่งต่างๆ เงินเพิ่มพิเศษ ได้แก่ ต.ป.ป. ,ต.ส.ส. ,ต.จ.ร. ซึ่งเงินเพิ่มพิเศษอย่างนี้ข้าราชการ ตร. สายอำนาจการไม่ได้ แม้จะไม่ได้เสี่ยงภัยเท่ากัน แต่ความรับผิดชอบต่อการเบิกจ่ายเงิน ให้แต่ละหน่วยงานก็มีสูง และเสี่ยงกับการถูกตั้งกรรมการสอบสวนเช่นกัน ขาข้างหนึ่งก็เหมือนเหยียบเข้าไปในคุกแล้ว หากเงินหรือเอกสารการเบิกจ่ายของทางราชการสูญหาย เป็นต้น

DRU

(

DRU

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	ร.ต.ท.หญิง ดวงทิพย์รัตน์ เกื่อนศิริ
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การเงิน) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	รองสารวัตร ฝ่ายการเงิน 3 กองการเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ทุนการศึกษา	ทุนเรียนดี ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต